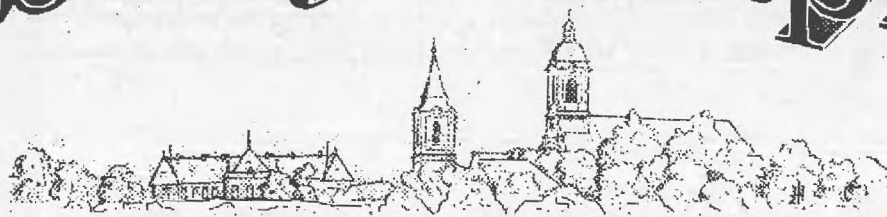

Abonyi Napló

Abony Város Önkormányzatának lapja 1997. július
V. évfolyam 7. szám Ára: 50 Ft

ARATÁSI ELŐKÉSZÜLETEK ABONYBAN

A gazdák részéről nagy várakozás előzi meg az 1997-es aratási szezont. A hetente csökkenő tőzsdei árak, az alacsony terméskilátások nem sok jót ígérnek a mezőgazdaságban dolgozók számára. A kormány által beígért 15.000 Ft/t garantált búza felvásárlási ár közelében kialakult felvásárlási árak nem sok jövedelmet biztosítanak a búzatermesztők népes táborának. A mára kialakult helyzet ismeretében a Gazdakör június 20-án tanácskozást tartott a felvásárló szervezetek részvételével az idei felvásárlási árakról és a felvásárlás feltételeiről. Ebben a témában a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Gabonaforgalmi, Törtel-Táp, Dél-Pest megyei Mg. RT jelenlévő képviselője adta elő felvásárlási ajánlatait. A jelenlévők felháborodva vették tudomásul az alacsony 18.000-19.000 Ft/t vételi ajánlatokat. A tanácskozás végén a gazdaköri tagok kifejezték azon véleményüket, hogy nem szabad ilyen nyomott áron gabonát értékesíteni, a learatott termény tárolását meg kell oldani, és egy későbbi időpontban, ha az árak felfelé mozdulnak el, akkor szabad a kenyérmekvalót értékesíteni. Az Abonyi Malom BT korlátozott mértékben vállalja - a kapacitás erejéig - a búza tárolását.

A malmi I-es búza minőségi követelményei:

Hl súly /kg/	tisztaság /%/	vízart. /%/	nedves siker /%/	sütőipari érték
76-80	98	14,5	29-34	A2-B1

Megtörtént a helyi kombájn-kapacitás felmérése. A szövetkezeti géppark kivételével 15 kombájn áll a gazdaköri tagok és az egyéni gazdálkodók rendelkezésére. Ez a kapacitás bőven elegendő ahhoz, hogy a kb. 1500-2000 ha időben és jó minőségben a raktárakba kerülhessen. A jelen sorok írásakor az árpa aratása befejezéshez közeledik. A termésátlagok nagy szóródást mutatnak 25-50 q/ha között várhatóan 40-45 q/ha körül alakul az átlagtermés. Az árpa jelenlegi felvásárlási ára 17.000-19.000 FT/t körül alakul. A búza aratásának kezdete várhatóan július 10-re prognosztizálható. A szövetkezetekben június 20-án megtartották az aratási gépszemlét. A Gazdakör és az Önkormányzat Mg. Bizottsága szervezésében június 30-án - először a rendszerváltozás óta - a Ceglédi Városi Tűzoltóparancsnokság részvételével mezőgazdasági gépszemle megtartására került sor. Az egyéni gazdálkodók és a vállalkozók kombájnjai és szemszállító gépei vizsgáltak tűzvédelmi szempontból és a tűzvédelmi oktatás megtartására is ekkor került sor. A tűzoltóparancsnokság képviselője elégedetten nyugtázta, hogy a gépek műszaki állapota és felszereltsége megfelelő, az aratásban való részvételnek nincs akadálya. Ezen a szemlén 7 kombájn vett részt, a többiek majd az aratás ellenőrzésekor vizsgáznak, vállalva a szabálysértés felelősségét, ha hiányosság jelentkeznek. Idejében jelezzük, hogy várhatóan hiány mutatkozik a minőségi búza vetőmag beszerezhetőségével kapcsolatban. A Gazdakör a tagjai részére júniusban megszervezi az őszi vetésű növények vetőmagjainak beszerzését. Az igények bejelentése és leadása július 30-ig lehetséges.

Dudás János

Felhívás

A Petőfi Művelődési Ház 1997. augusztus 20-án termény és mezőgazdasági termék bemutatót rendez, melyen részt vesznek a Gazdakör és a Somogyi Imre Kertbarát Kör tagjai. Ha valaki úgy gondolja, hogy van olyan terméke melyet szeretne bemutatni jelentkezzen augusztus 12-ig a helyszínen.

Tisztelt Névtelen Levélíró!

Remélem, hogy az alábbi levél mindenkit megnyugtat és végre elhiszik, hogy a levelükben leírt személyek és mások sem vettek fel a Postabanktól ilyen hitelt.

A közeljövőben tervezzük, hogy a Postabank és az Önkormányzat közös szervezésében az abonyi vállalkozóknak tájékoztatást tartunk a Postabanknál lévő további hitellehetőségekről. Abban a reményben, hogy a jövőben a nevé is oda meri írni közérdeklő levelei alá, maradok tisztelettel

G.I.

POSTABANK ÉS
TAKÁRÉKPÉNZTÁR
RT.

BUDAPEST KÖRNYÉKI
TERÜLETI IGAZGATÓSÁG

1225 BUDAPEST
IV. Váci út 14-15.
PF. 148.

TELÉFON: 579-8209
TELEFAX: 479-8708
MAG. 1901/204-00001/91

Gajdos István úr
Polgármester

Városi Önkormányzat

Abony
Kossuth tér 1

Tisztelt Polgármester úr!

Önnek, mint Abony Város Polgármesterének írásbeli felkérésére közöljük, hogy a Postabank és Takarékpénztár Rt. és az Önkormányzat közötti megállapodás alapján, a Bank az Önkormányzat részére lehetőséget adott 1996. december 31-ig összesen 30 MFt összegű vállalkozás-fejlesztési hitelkeret kitöltésére. E hitelkeret terhére, mint Ön előtt is ismeretes a Postabank és Takarékpénztár Rt Budapest Környéki Területi Igazgatósága sem az Önkormányzat, sem a terület vállalkozói, sem ezek nevében harmadik személy/ek részére nem nyújtott hitelt.

A jövőbeni sikeres együttműködés reményében kívánunk munkájához sok sikert.

Budapest, 1997. július 10.

Postabank és Takarékpénztár Rt.
Budapest Környéki Területi Igazgatóság

Tájékoztató

A hadigondozásról szóló 1994. XLV. törvény 1997. évi XIX. törvényben foglalt módosítása értelmében a II. világháborús hadirokkantak, hadiözvegyek, hadiárvák, akik írásos bizonyítékokkal rendelkeznek egy összegű térítésre tarthatnak igényt, amelyhez a szükséges nyomtatványt a Polgármesteri Hivatal földszint 3. sz. helyiségében szerezhetik be.

Abony Város
Önkormányzat
Polgármesteri
Hivatala
értékesítésre
meghirdeti az
alábbi
ingatlanokat:

Beépített ingatlanok:

Abony, Vasút út 15.
/Kostyán kúria/
terület: 3150 m²
min. ár: 5.300.000 Ft

Abony, Vasút út
/volt óvoda/ hrsz:
4019
terület: 1091 m²
min. ár: 3.500.000 Ft

Abony, Szolnoki út
3.
/Ungár ház/ hrsz:
3262
terület: 1215 m²
min. ár: 5.680.000 Ft

Beépítetlen ingatlanok

Cím: Szeretet ut /4db /
hrsz: 1736/1, 1736/2,
1637/1, 1737/2
ter: 884, 892, 909,
909 m²
ár: kb. 300 Ft/m²

Cím: Károly Róbert
ut /7 db/
hrsz: 2775/3-9
terület: 768-1102 m²
kb. 300 Ft/m²

Cím: Lázár V. út /2
db/
hrsz: 287061, 2870/2
terület: 1676-1676 m²
ár: kb. 300 Ft/m²

Cím: Alkotas ut /3
db/
hrsz: 4233/10, 11, 12
terület: 932, 1067,
1182 m²

Szerdahelyi János felavatott emléktáblája Budapesten a Bösörményi úton

Számvetés

/a három általános iskola életéből/

Gyulai Gaál Miklós Általános Iskola, 1996/97.

Tanulói létszám: 813 fő
Végzett tanulók száma: 98 fő
Továbbtanulók száma: 98 fő /ez 100%-ot jelent/
Osztályozott tanuló: 808 fő - 5 tanuló felmentett.
Tanulócsoportok száma: 33 osztály /17 alsós, 16 felsős/
Nevelői létszám: 53 +1 igazgató: Plangár László és 2 igazgatóhelyettes
Technikai személyzet: 15 fő
Napköziotthonos csoport: 12 /ebből négy osztály iskolanapközis/
Szakkörök száma: 18 /főleg ének-zene, sport és számítógép
Az abonyi Kinizsi Pál Gimnáziumba jelentkezett: 11 fő

Szinok István gazdajegyzőnél jártam...

Szinok úr, - aki Tápógyörgyén lakik - kérésre és kérdéseimre az alábbiakat mondta el röviden:
- Mi az, ami jelenleg a legtöbb munkát adja Önnek?
- Jelenleg az östermeiői igazolványok kiváltása van folyamatban. Abonyi városban több mint ezren váltottak ki eddig igazolványt. Továbbra sem kell fizetni a kiváltásért. Az östermeiői igazolványt az igényléstől számított 15 napon belül kell kiadni, azonban általában egy hétre mindenki megkapja, sürgős esetben még hamarabb.
- Mindig ilyen sok munkája van?
- A munka szezonális jellegű. Tavasszal az állami támogatások iránti érdeklődés nagyobb. Ősszel a gázolaj fogyasztási adójának a visszaigénylése történik.
- Milyen napokon kereshetik fel az érdeklődők?
- Tápógyörgyén kívül Jászkarajenőn, Körösterellenen, Törtelen, Újszilváson és Abonyban látom el feladataimat. Így Abonyban keddenként 9-12-ig és péntekenként 16-19 óráig vagyok megtalálható.
Felhívom a gazdák figyelmét, hogy július 21-től augusztus 11-ig szabadságon leszek.
- Az Abonyi Napló nevében kívánunk Önnek jó pihenést és további munkájához jó egészséget!

(Donáth Lajos)

Az abonyi Kinizsi Pál 6 osztályos Gimnáziumba felvettek 20 főt.

Az 1997/98-as tanévre várható létszám: 826 fő

Az iskolának 71 kitűnő tanulója volt /44 alsós, 27 felsős/.

Öt tanuló nyolc éven át volt kitűnő: Lendvai Bernadett, Rízner Diána, Somodi Alinka, Asztalos Ágnes és Mucsányi Márton.

1997. június 17-én alapfokú angol állami nyelvvizsgát tett négy tanuló: Hajagos Erika, Lendvai Bernadett, Somodi Alinka és Kiss Erika.

Sport: Az Országos Diákolimpia döntőjében a 3x1000 m-es atlétikai váltófutásban az iskola csapata 6. helyezést ért el.

A tanévzáró értekezlet után az iskola Szülői Munkaközössége ebéddel vendégelte meg az iskola pedagógusait. A tantestület köszöni az SZMK figyelmességét!

Az iskola tanulói és a felkészítő pedagógusok az év folyamán igen sok sikeres rendezvényen vettek részt /zenei, kulturális, sport és mozgalmi események/

Somogyi Imre Általános Iskola, 1996/97.

Tanulói létszám: 758 fő

Végzett tanulók száma 101 fő - 2 tanuló felmentett

Továbbtanulók száma: 99 fő /a végzett tanulók 100 %-a/

Tanulócsoportok száma: 33 osztály /17 alsós, 16 felsős csoport/

Nevelői létszám: 52 fő, igazgató Nagy Gáborné és 2 igazgatóhelyettes

Technikai személyzet: 15 fő
Napköziotthonos csoport: 7

Szakkörök száma: 30 /főleg sport, számítógép/

Az abonyi Kinizsi Pál Gimnáziumba jelentkezett: 14 fő

Az abonyi Kinizsi Pál 6 osztályos Gimnáziumba felvételt nyert: 7 fő

Az 1997/98-as tanévre várható létszám 746 fő

Az iskolának 42 kitűnő tanulója volt /30 alsós, 12 felsős/

Egy tanuló volt nyolc éven át kitűnő: Szűcs Ágnes

Alapfokú német nyelvvizsgát tett 4 tanuló: Püpos Gabriella, Retkes Tamás, Romhányi Ágnes, Romhányi Judit.

Sport: Atlétika Országos Döntő Bp.
Távolugrás: Szabó Erzsébet 5. helyezés, eredménye: 518 cm.

Kislabdadobás: Szabó Erzsébet 8. helyezés, eredménye: 64 m 81 cm

A tanulót felkészítette: Nagy Gáborné

igazgató

Kézilabda: Országos Döntő Kaposvár 5-6. osztályosok részére

A fiúcsapat nagyszerű eredményt ért el: Celledömök és Nyíregyháza mögött bronzérmes szerzett. A további helyezések 4. Lajosmizse, 5. Budapest, 6. Sellye,

7. Nádudvar, 8. Ajka,

A csapat tagjai: Tamasi István, Varga Norbert, Györe Viktor, Dudás Zsolt, Balázs Zsolt, Nagy Attila, Lipák János, Király Krisztián, Bencsis Richárd, Csöke Zsolt és Molnár Gábor.

Felkészítő tanár: Kókai László

Az iskola Szülői Munkaközössége a pedagógusnap alkalmából megvendégelte az iskola minden pedagógusát, technikai dolgozóit és mi, nyugdíjas pedagógusok is örömmel vettünk részt e kedves összejövetelen. Köszönjük az SZMK kedvességét! Az iskola tanulói és pedagógusai igen sok szép rendezvényen adták jelét annak, hogy becsülettel munka folyt az év folyamán minden területen. /sport, ének-zene, kulturális és mozgalmi események/.

Montágh Imre Általános Iskola, 1996/97.

Tanulói létszám: 98 fő + 4 egyéni tanuló

Végzett tanulók száma: 19 fő

Továbbtanul: 18 fő

Tanulócsoportok száma: 9 / 2 nyolcadik osztály volt/

Nevelői létszám: 15 fő + igazgató:

Andrási István

Az iskola tanulói kiemelkedően szerepeltek az országos tanulmányi verseny döntőjében. Miután Cegléden megnyerték a Pest megyei tanulmányi versenyt, így az országos döntőben indulhattak. Az előírás szerint 2 hatodikos és 2 hetedikos tanuló alkothatta a csapatot. Bp-en az országos tanulmányi verseny döntőjében, 25 csapat közül az előkelő nyolcadik helyezést érte el a csapat.

A csapat tagjai: Horváth György és Raffael József 6. osztály

Gyenes László és Lendvai Attila 7. osztály
Felkészítő tanárok: Bíró Mariann, Dora Anikó és Szűcsné Földi Eva.

1997. március 15-én Iskola-zászló avatás volt, melyen Gajdos István polgármester úr is részt vett.

Az Abonyi Napló nevében gratulálók mindhárom iskola eredményéhez!

Tóth Ernő városi képviselő

Gyuri-járat!

A Nap már igencsak elhagyta delelőhelyét az égbolton, amikor jó ismerősömhöz tartok a kissé hepe-hupás Kodály Zoltán úton. A városnak ezen a részén is régi és új házak váltogatják egymást. Az út dereka-táján pedig a szebb napokat is megért "mechanikás-játszótér" álmodik a tovatűnő gyerekzsivajról! Mivel a játszótér ma már nemcsak a gyerekeké, mert a tönkretett hinták és játszóeszközök "erős gyerekek" martaléka lett! Kedves ismerősöm egyike azoknak, akik szívügyüknek tekintették a játszótér ápolását és karbantartását, melyet a Mechanikai Művek és a Ságvári Tsz. segítségével hívtak életre.

A ház előtt, ahová időközben megérkeztem, áll az a különleges kialakítású jármű, amely régóta felkeltette érdeklődésemet. Erről és munkájáról kérdeztem a fiatalabb Abonyi testvért, Györgyöt, aki Abonyban 1993-ban bevezette a műanyag szódavizespalackok forgalmazását, és a mai napon tette le a vizsgát a "szódavíz-készítés tudományából", ha jól tudom.

- Igen, de ne szaladjunk olyan gyorsan a dolgokkal! - veszi át a gondolat fonálát Gyuri, aki beszélgetésünket személyes élményével kezdi.

- Szeretettel köszöntelek, hogy eljöttél és gondoltál rám munkámmal kapcsolatban. Szeretném azonban megjegyezni, hogy ha édesapád szüleit annak idején nem adta volna össze, úgy ez a beszélgetés létre sem jöhetett volna.

Majd így folytatja:

- Édesanyám tőlünk nem messze, néhány házzal arrébb, itt lakik az utcában. Édesapám, sajnos, már nem él. Szüleimnek én voltam második vagy harmadik (?) gyereke, mert Géza ikertestvérem és közöttem csak fél óra különbség van. A három fiú mellett a szülők szerettek volna egy kislányt is, és kívánságuk teljesült, amikor a pomázi nevelőotthonból sikerült egy kislányt is hozni a családba, akit a mai napig testvérként szeretünk mindannyian.

- Tösgyökeres abonyiként sokan ismernek, mégis arra kérlek, hogy mondj pár szót magadról!

- 1953-ban születtem Budapesten. Általános iskolai tanulmányaimat az abonyi Gyulai Gaál Miklós iskolában végeztem, majd villanyszerelő szakmunkástanulónak jelentkeztem a szolnoki Járműjavító Üzembe. Első munkahelyemen, az abonyi Ságvári Tsz.-ben nem sokáig voltam, mert már jobb lehetőségekkel kecsegtetett az akkor induló és fejlődés előtt álló Mechanikai Művek abonyi gyáregysége, így 1971 februárjától itt dolgoztam.

Újdonsült szakmunkásként nagyon sok segítséget kaptam a becsületes és felelősségteljes szakmai munkák elvégzéséhez Urbán Andrásról, aki már akkor villanyszerelő mesterként volt csoportvezetőm. Tőle tanultam meg szeretni ezt a szakmát! Az ő rábeszélésére és szakmai segítségével révén tettem mestervizsgát 1977. június 16-án Budapesten. Ennek idestova már 20 éve! Időközben, 1973. júniusában megnősültem. Feleségem Juhász Anna, Krisztina lányunk 1975-ben, György pedig 1978-ban született. Közben másodállást váltottam ki. Gondoltam, hogy az épülő új házak villanyszerelésénél és egyéb más munkáknál az én szaktudásomra is szükség lesz! A kezdeti sikerek és a sok elvégzett munka láttán bizakodó voltam, de a bekövetkező változások engem is érzékenyen érintettek. Munkahelyemet a Mechanikai Műveknél és a másodállásomat is a megszűnés veszélye fenyegette!

Nem sok időm maradt a gondolkodásra, így 1993. szeptemberétől már mint főállású szikvízkészítő kisiparos dolgoztam. Vállalkozásom elkezdése előtt azonban - az üzleti tisztességet figyelembe véve - elmentem Molnár Pali bácsihoz, akit a szódavíz-készítés nagymesterének tartok és kértem a véleményét az akkor induló műanyag szódavizespalackok forgalmazását illetően! Ő akkoriban szódásüvegeket töltött és forgalmazott. Az elkezdett munkámmal szemben nem emelt kifogást, sőt búcsúzóul minden jót kívánt! Jelenlegi munkám megválasztásánál, ha lehet ezt mondani, gyermekkori élmények is szerepet játszottak. Én vittem ugyanis az üveges szódát a szomszédoknak, köztük a Patonai szabónak is. Döntésemet a családon belül mindenki támogatta úgy erkölcsileg, mint anyagilag. Más választásunk nem volt a talponmaradáshoz! Szegedi Károly, a ceglédi SZESZŐ-üzem vezetője és felesége,

Pirpska is segített. Karcsi meggyőző érveire végeztem el azt a szakosító tanfolyamot, amelyet az Országos Szikvízkészítő Ipartestület indított és szikvíz készítésére, valamint szénsavas üdítőital gyártására jogosít. Az elvégzését az 1996-os Élelmiszeripari Törvény írja elő, megszerzésére egy-két éven belül szükség lesz, mivel a szikvíz készítése élelmiszeripari tevékenységnek minősül!

A szakmai dolgokon kívül sok érdekességet is megtudtunk: így azt is, hogy a településeken csak korlátozott számban adtak ki engedélyeket, 7000-nél több lakosra juthatott egy-egy üzem, mert a "tudomány" apáról fiúra dinasztiaikon át öröklődött. A századelő rendeletei előírták azt is, hogy a szódát minden iparosnak egyéni és eredeti üvegbe kell tölteni!

A szikvíz az első világháború után kezdett el igazán hódítani, amelynek elkészítési módja Jedlik Ányos, a higiénikus porcelánbetétes szilikonfejek kivitelezése Kont Oszkár nevéhez fűződik. A két világháború között virágzott a szikvízipar, majd az államosítást követően (1954) kezdődik újabb fellendülése. Renezsánsza pedig a műanyag szódáspalackok felfedezésével érkezett el napjainkhoz...

- Mekkora elfoglaltságot jelent számodra?

- Hál Istennek egész napon át dolgozhatom, mivel a töltés, szállítás és a gépek karbantartása minden időmet leköti. Ha a szükség úgy kívánja, lányom és fiam is ugyanolyan minőségben és színvonalon töltik a palackokat, mint én!

Ezek szállítását a ház előtt álló saját tervezésű speciális, egyedi járművel végzem, amely levizsgáztatva, hatósági engedéllyel ellátva áll rendelkezésemre és segíti munkámat!

- A forgalmazás, vevőkör és szállítás?

- Hát ennek kialakulása is hosszú időbe telt. A palackok forgalmazását saját boltunkban kezdtem el. Közben "ügyvezető" lettem. Lehetőségeket, boltokat és ismerősöket kerestem. Mostani vevőköröm ennek köszönhetően alakult ki. A szállítást a keresletnek megfelelően végzem. Kialakult útvonalam során a meglévő boltokat és üzleteket a jó ellátás érdekében rendszeresen felkeresem.

Gondoltam a reklám lehetőségére is, és készítettem egy műsoros kazettát a szikvíz és a jó zene népszerűsítésére. Ennek érdekében hangtechnikai berendezéssel szereltem fel a járművet, ez természetesen mindaddig működik, amíg töltött palackot tudok cserélni a lakosság részére!

- Ezt hallom hát egy-egy találkozásunk alkalmával?

- Igen ezt is, mert több kabaré-összeállítással tűzdelt kazettám is van állandó dallammal, ami csak rám jellemző! Amit tudnak az emberek valamihez kötni! Például a minap óvodás gyerekek sétáltak a buszmegálló környékén, amikor megérkezett a Gyuri-járat. Kérdegették is egymást, mit visz a "zautó"? Szódásüvegeket- hangzott a válasz. És miért zenél és beszél a bácsi? Hát... Mire a válasz megérkezett volna, a gyerekek a maguk módján már ki is találták: "árulja a bácsi a beszélő-zenélő szódásüvegeket". Útvonalam során, a Gyuri-járaton, a zenés, szórakoztató kazettákon kívül esetenként más jellegű bejátszásokat is közzéteszek: aktuális önkormányzati hirdetésekkel segítem a lakosságot. Természetesen egyéb intézmények hasonló felkérése alapján szintén vállalom kazettáról való bejátszást.

- Ahogy térsz-fordulsz a városban, hogyan fogadnak az

emberek?

- Itt is ott is megállítanak, amikor cserélem a palackokat, hogy egy-egy jó számot vagy zenei betétet kérjenek. Ennek a sokféle igénynek nem tudok igazán megfelelni, de megelégedéssel tölt el az, amikor az utcán vidám arcok üdvözölnek. Ez nekem nagyon jól esik!

- ... és az elvégzett négy év munkája?

- Számításomat megtaláltam a jelenlegi munkámban, és ez pillanatnyilag családom számára is megfelelő lehetőségeket nyújt. Közben mutatja üzemében az általa készített és szerelt elektromos berendezéseket. Ezek a gépek, amelyek a töltéstől a rekeszek kocsira juttatásáig a nehéz fizikai munkában "segítenek".

- Mit tervezel a közeljövőben?

- Szeretném tevékenységi körömet egy szolgáltatással kibővíteni. Mivel 93 óta folytatom a szódáspalackok töltését, szeretném a palackok állapotát ellenőrizni higiéniai, esztétikai valamint működési szempontból! Ezért a saját palackjaim cseréjének felgyorsítása érdekében szeretnék árkedvezményt biztosítani a lakosság részére a cserék alkalmával. Csakis a saját emblémámmal ellátott palackokra vonatkozik ez!! Az időpontról értesíteni fogom a lakosságot az ABONYI KINCSKERESŐ-ben és a Gyuri-járaton.

- Távolabbi terveid?

- Továbbra is szeretném biztosítani a lakosság széleskörű ellátását. Jó kapcsolatokat fenntartani az abonyi szódásokkal is. Biztosítani szeretném családom részére a tisztességes megélhetés lehetőségét, hogy ne jussak hasonló nehéz helyzetbe az elkövetkezőkben. Ez már csak rajtam múlik!

- Köszönöm, hogy megtiszteltél bizalmaddal és kíváncsiom, hogy munkádat a köz és a család meglegedésére örömmel és jó egészséggel végezd!

Járművedről azok a bizonyos "zenélő-palackok" sohasem hiányozzanak!!

... és a jó szódavíz? - kérdezem búcsúzóul a mestertől.

Ő halkán, egy mosoly kíséretében csak annyit mond: "ez gyártási titok."

De az alap: a jó ivóvíz!!

Győre Tibor

Egy kis emberség a rohanó világban...

Tettek-műtka a hétköznapok a munka mellett, amúgy "szótlanul", és mára már az ünnepeink is kis híján hétköznapokká váltak! Ebben részesek a körülmények is, a ma emberének ritkán adatik meg, hogy gondolnak rá, segítenek neki, vagy...

De ne szaladjunk a dolgok elébe! Ez a történet is hétköznapi módon indult. Majd minden családban előfordul a gyerekeknél valamilyen betegség. Ez hosszabb-rövidebb idő alatt végbe is megy, és a gyerekek ismét mehetnek óvodába, iskolába. Oda, abba a kis közösségbe, ahová mindannyian tartozunk egykoron. És itt a történetnek vége is lehetne, de amit ezennel ajánlok az olvasók figyelmébe, az élet átírta, és ez most kezdődik!

-Kislányom hét éves lesz szeptemberben.

Veleszüetett szemfengelyferdülésének korrigálására egy szem-műtétre volt szükség ahhoz, hogy ne veszítsen el egy évet, és a vele egykorú gyerekekkel egy időben kezdhesse el szeptemberben az általános iskolai tanulmányait. Bölcsődés kora óta kellett szemüveget, elég vastag lencsét, viselnie annak reményében, hogy az évek múlásával ezt elhagyhatja!

Ez a "feltevés" az idő múlásával nem látszott igazolódni, sőt újabb kezelések kezdődtek. Ez abból állt, hogy öt és két naponként felváltva ragasztották le hol az egyik, hol a másik szemét. Egy idő után már csak a jó szemét tarták le. A látása romlott, a kezelőorvosa még ennek ellenére sem tartotta szükségesnek a műtétet. Én viszont, mint az édesanya, nap mint nap láttam otthon, hogy az állapot nem javul. Közben sürgött bennünket a szeptemberi iskolakezdés is. Egy ismerősömtől kaptam cím alapján felkerestünk egy szemklinikát. A vizsgálat eredménye igazolta azt a sejtésemet, hogy erre a mostani, sürgős műtétre már éveket ezelőtt szükség lett volna! Ezzel elkerülhető lett volna az a sok kellemetlenség, nem beszélve arról, hogy kislányomnak nem kellene a mai napig szemüveget viselnie. Ez a műtét még "beteg-kartyáival" is pénzbe kerül. Mivel én munkanélküli vagyok, próbálkoztam nagyon sok helyen a műtéthez szükséges forrásokat előteremteni. TB, szociális segély,

Önkormányzat. Még egy utolsó mentő ötlet kapcsán felkerestem levelemmel az AB-AEGON Biztosító-farsaság ceglédi kirendeltségét, mivel ezzel a biztosítóval kötöttem "egy bizonyos fajta" életbiztosítást saját részemre, melyben a kislányom a kedvezményezett.

Válaszlevelükben tájékoztattak arról, hogy a szerződés megkötése óta nem télt el az a szükséges idő, ami lehetővé tenné kérelmem teljesítését. Amit nagyon sajnáltak, de ellátak jókívánságokkal és tanácsokkal, hogy meg tudjam oldani nehéz helyzetemet!

Időközben mégiscsak sor kerülhetett a műtétre, és a vártnál jobban sikerült! Jó érzés volt látni kislányom gyógyulását, és ahogy tettek-műtka a hónapok, már nem is gondoltunk az előzményekre.

Egy napon azonban egy szép autó állt meg a házunk előtt.

Egy kedves ismerősöm, aki az AB-AEGON biztosító üzletkötője szállt ki a kocsiból.

Látogatásának célját már bent a lakásunkban mondta el néhány szóban.

-Nagyon sajnáljuk, hogy akkor nem állt módunkban segítséget nyújtani nektek! Azonban a levél, amelyet a kérelemhez mellékeltek - mondta - mélyen megdöbbentett mindannyiunkat.

-Elhatározták, hogy gyűjtést szerveznek az üzletkötők között. E rövid, de nekem ünnepeyes pillanatok után adta át a gyűjtés eredményét, a vásárlási utalványokat, arra gondolván, ha már a műtéthez nem tudtak segítséget nyújtani, szeretnének most a kislány beiskolázásában támogatni bennünket. A meghatóságtól és az örömtől a következő pillanatokban nem tudtam szóhoz jutni - mivel ennyi idő elteltével mégis gondolt valaki ránk!! Most is meghatódva és a liztetet hangján szeretné a nagy nyilvánosság előtt is megköszönni emberiségüket egy édesanya, aki nagyon szereti a kislányát!

Köszönöm, hogy megoszthatam Önökkel is ezt a nagy örömet amit a sorok trójával is megoszthattam!

Győre Tibor

Rendőrségi hírek

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás K.L. abonyi lakos ellen, aki 1997. június 04-en az Abony, Luther Márton ut. 1. szám alatti családi ház garázsából egy darab órága bronz csillart lopott el.

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás R.J. abonyi lakos ellen, aki 1997. június 14-en az abonyi Úrvilág Tsz. területéről lovas kocsival sinvasat akart elvinni. Cselekménye közben a rendőrségre tetten érte.

Bűncselekmény alapos gyanúja miatt indult eljárás K.I. abonyi lakos ellen, aki 1997. június 16-án, és ezt megelőzően több alkalommal az Abony, Berzsenyi D. u. 6. szám alatti családi házból arany ékszereket tulajdonított el.

Tájékoztatom továbbá a lakosságot, hogy a fentiekben tulmenően a város területén elkövetett kerékpárlopások és egyéb bűncselekmények miatt is folyik eljárás ismeretlen tettesek ellen. Amennyiben érdemleges információval rendelkeznek, úgy a 360-152-es telefonszámon hívják a Rendőrség ügyeletét, vagy a 06-20-230-707-es rádiótelefonszámon a közterületen szolgálatot teljesítő járőröket.

Abony, 1997. június 26.

Győre Tibor, főfelügyelő
Rendőrség-ügyelet

Táborozás

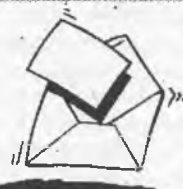
1997. július 7-től- július 14-ig Parádsasváron táborozik a 916. sz. Szent Imre Cserkészcsapat.

Reméljük, az a 25-30 fő jól fogja magát érezni az egy hetes sátorláborban.

Jó pihenést, jó szórakozást!

Tóth Ernő

Olvasói levél!

1997. július 5-én rendezte meg a Magyar Postagalamb Sport Szövetség /1076. Budapest Verseny út 16./ az országos berlini feleresztésű versenyt. A fő díjak között szerepel a Herendi Manufaktúra ajándéka, a Kiskunmajsai Termál Strand 1 hetes vendéglátása és még számtalan ajándék.

Az abonyi egyesület tagjai is részt vesznek a versenyen, a ceglédiekkel, a szolnokiakkal, újszásziakkal és nagykátaiakkal egy csoportban a Szolnok és környéke verseny-kerülettel. Sok sikert kívánok nekik!

Együttal kérjük a feleségek, családtagok szurkolását, megértését.

Az abonyiakat megkérjük, ha ezen a napon gumigyűrűs galamb tévedne be hozzájuk, etessék, itassák meg őket, esetleg a gumigyűrű alá tegyenek egy kis levélkét a saját címükkel, mert ezeket a fáradt madarakat várják otthon a gazdáik. Mi megköszönjük szíveségüket és azt, hogy elengedik versenymadarainkat.

Azt is reméljük, hogy őket is egyszer a postagalambászok nagy táborában köszönhetjük.

Kérjük, ha esetleg sérült galamb tévedne be valahová, jelentsék be a következő számon: 06-1-3-424-522 vagy 3-424-364

Az abonyi helyi egyesületnek is lehet felajánlani egy vázát, serleget, ajándékot az év folyamán zajló versenyekre.

Solaris

A szerkesztő megjegyzése:

Bár a fent említett verseny időpontja már elmúlt, a levelet leközzöljük, hiszen nálunk is érdeklődtek már az iránt, hogy sérült, gyűrűzött galambot hogyan lehet visszajuttatni jogos tulajdonosának!

Én szóltam! De úgy látszik, ez kevés!

Másnak, másoknak is szólni kell/ene!

Mert ami ezen a Ceglédi-Szolnoki úton délutánonként és este lezajlik, kész örület!

A Hungaroringen száguldozókat idestova megszegyeníti az a két abonyi motoros, akik fittyet hánynak szabályra, maguk és mások testi épségére, otromba, fenegyerekes magatartásukkal azt hiszik: az országút csak az övék!

Mit kellene tenni!?

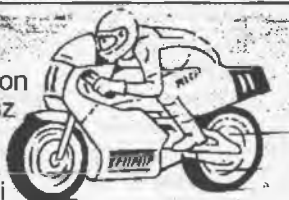
Állítólag a rendőrség levehetné őket a motorról, - ha akarná!

De miért nem akarja?

Lehet, hogy nem látják a delikvenseket? De hallani csak hallják?

Mindenesetre én szóltam.

Már nem először!

Győre Pál egy régi motoros

Játszóház a Szelei úti óvodában

Az elmúlt évben valamennyi óvoda összefogásával óvodai ötletbörzét, játszóházat és kézműves kiállításokat szerveztünk.

Az óvodák nemcsak a kiállítási anyagokat biztosították, hanem szívvel-lélekkel részt vettek a játszóházi munkákban is.

A látványos kiállítások /fazekas, csipkeverő, óvónői és gyermekmunkák/ nagyon sok érdeklődőt vonzottak.

Mivel ezt akkor országosan meghirdettük, a helyi iskolás, óvodás stb. csoportokon, s a környező településeken kívül Gyöngyöستől Szegedig volt látogatónk.

Ezen tapasztalatok, elismerések és biztatások alapján szerényebb keretek között ugyan, de nagy lelkesedéssel készültünk ismét a játszóházra, és kézműves kiállításokat is terveztünk.

Hogy elképzelésünket megvalósíthassuk, a nagy létszámú csoportok anyag- és eszközszükségletét biztosítani tudjuk, az Önkormányzat segítségével kívül szponzorok támogatására is szükség volt.

Támogatóink voltak:

Abonyi Malom Bt, liszt és búzadara

Abonyi Téglagyár, 3.000 Ft

ÁFÉSZ, 2.000 Ft értékű olaj, só, stb

MABAU, 2.000 Ft

Kossuth Mg. és Szolgált. Szöv., 5.000 Ft értékű üveg, festék, stb.

Kalucsni KFT Cegléd, /Honfi Árpád/ bőrhulladék

Martfűi Cipőgyár bőrhulladék

PEVDI, Föv. Kézmű, Családsegítő Sz., textil hulladékok

Kék Láng KFT, 5.000 Ft

Halasi Olivér, 10.000 Ft

Duna KFT, 5.700 Ft értékű péksütemény

Gazdabolt /Cserép út /, 1.500 Ft értékű raffia

YOGO KFT, gyümölcsjoghurt

Köszönjük a segítségüket !

Így 1997. június 2-6-ig a XI. Abonyi Kulturális- és Sportnapok rendezvénysorozatán belül megrendezhettük óvodai játszóházunkat és a kézműves kiállításokat.

Láthatók voltak Luka Lajos türkevei kerti bútor és kosárfonó gyönyörű fonott bútorai és használati tárgyai, Nagy Gyuláné és Dér Edit szöttesei.

Dér Edit nemcsak a munkáit állította ki, hanem aktív résztvevője volt játszóházunknak is. Felállított szövészkén a szövés alapjait mutatta be, a gyerekek maguk is kipróbálhatták azt, s az általuk szőtt darabokból két tarisznya készült.

Luka Lajos 6-án tartott "kosaras" bemutatót az érdeklődőknek.

Játszóházi programjaink során gyertyát önthettek, bűszkat, raffiafonatot, bőrmunkákat, monotípiát készíthettek, hajtogathattak /origami/ stb. az ide látogatók. A programok sok érdeklődőt vonzottak, ezért otthon lévő óvónők /Kozmáné Baranyai Éva, Tóthné Lukács Katalin, Fekete Sándorné/ segítségére is szükség volt.

Köszönetet mondunk a Köztársaság úti óvoda dolgozóinak azért, hogy az óvodánkba járó gyerekeket ez időre átvállalták, illetve az Önkormányzatnak /valamennyi ide látogató nevében is/, hogy e lehetőséget ismét támogatta és biztosította számunkra.

Szelei úti óvoda dolgozó

A baptista temetőben

Sokan nem tudják, hogy a Simonffy Kálmán út végében a Belsőerdő dűlő találkozásánál - ott a "könyökben" - van egy kis temető, mára alig sejtethető sírhalmával, jeltelen sírjaival.

Mostanában hívta fel figyelmem elhanyagolt állapotára egy kedves természetjáró abonyi ismerősöm /Nagy Sándor/.

A baptista temetőről van szó.

Utójjára /vagy másfél évtizede/ Bárány Pali barátom tetette rendbe. Akkor még megvoltak tejfái, rajta nevük is.

Mára mulatóban talán csak egy maradt meg. Kérésünkre Bács József intézkedett: a sírok halmait, kömlyöküket lekaszálták, a kis akácost meghagyva. Az ott nyugvók emlékére a Nász Jánosék készítette nagyméretű fakeresztet is leállították megjelölve ezzel a temetőcske helyét /mely nem több 80-100 négyzetméter/ megadva vele az elvárható kötelező tiszteletet!

A példásan gyors intézkedés dicsérendő!

Győre Pál

Akcióinkról

Július a verőfényes napok és a kánikula hónapja.

Ilyenkor aki csak teheti, vízpartra vagy a hegyekre menekül a hőség elől, esetleg otthon, a szobában hűsölve várja a meleg enyhülését.

Az ÁFÉSZ boltokban azonban nincs uborkaszézon! Üzleteink még a legnagyobb hőségben is akciók és kedvezmények egész sorát kínálják a vásárlóknak!

A már jól ismert hónap eleji Coop Üzletlánc Akció és a hó végi Tisza-Coop Általános Vásár mellett igazi újdonsággal is szolgálhatunk az érdeklődőknek! **Partner akciók** keretében több, mint 20 féle terméket kínálunk tartósan olcsóbban, egy teljes hónapon át!

Idősebb vásárlóink már bizonyára megszokták és megszerették az immár hagyományosan minden hónap utolsó hétféjére meghirdetett **nyugdíjas akciót**.

Júliusban 25-én, 26-án és 27-én kínálunk árengedménnyel olyan alapvető árucikkeket, melyek bizonyára minden nyugdíjas háztartásában nélkülözhetetlenek.

Legnépszerűbb **nyári meglepetésünk** azonban bizonyára a C+C Raktáruhá-zunkban /Cegléd, Külső-Pesti út 129./

bevezetésre kerülő "Lakossági bevásárló hétfvége" lesz.

Hogy mit is takar e hivatalos elnevezés? A Lakossági bevásárló hétfvége tulajdonképpen nem más, mint az a /mindenki számára örvendetes/ tény, hogy ezentúl minden pénteken és szombaton Raktáruhá-zunk a vásárlóközönség szélesebb rétegei előtt is megnyitja kapuit. Tehát ezeken a napokon azok is élvezhetik a C+C nyújtotta előnyöket, akik nem rendelkeznek vállalkozói igazolvánnyal.

... és ez még nem minden! Most régi és új vásárlóink is bekapcsolódhatnak az **AFÉSZ nyerő futam**-ának száguldásába, melyhez nem kell más, mint hogy C+C Raktáruhá-zunkban minden 5.000 Ft feletti vásárlásnál szorgalmasan bélyegeztesse a visszatérítő füzetbe.

Ha rendszeresen nálunk vásárol, úgy nem lesz nehéz összegyűjtenie az 5.000 Ft értékű visszatérítéshez szükséges pecsétet!

Ezt még jobban megkönnyíthetik egyre népszerűbbé váló csütörtöki akcióink, melyek keretében néhány termék erejéig még az igen kedvező C+C árakat is lejjebb visszük!

Ezen kezdeményezések hatására reméljük, hogy üzleteinkből mindig elégedett vásárlók távoznak, és örömmel térnek vissza hozzánk.

Dél Pest megyei Áfész

Cross-domb-e a II. világháborús emlékmű?

Bizonyosan meglepő a címben feltett kérdés. De siessünk leszögezni, hogy NEM! /Legalábbis a holtak iránti tiszteletet még ismerőknek: NEM!/
Ez a senkinek nem ártó, vétő, szerény kis domb - melyen az Emlékmű áll - nem tévesztendő össze a vásártéri motoros-pálya domb-dombjaival, mert ez a domb, ha még nem tudná a városháza előtti parkban kerékpározó "aranyifjak" - a XX. századi második nagy magyar tragédia abonyi jelképes tömegsírja, ahová jelképesen temették el Abony nyolcszázegynéhány hős fiát - lányát, áldozatát.

Ifjú Emberek!

Halljátok? Halottak szíven jártok!!

Nagyapátok márványba vésett neveit tiporjátok /ne mondjam: gyalázzátok!/ kerékpárotokkal!!

Kereketek nyomát mi öregek, nem egyszer láttuk, s helyettetek szégyenkeztünk!

Temetőink egy piciny darabja ez a Sírhalom!

Vigyázzatok hát Reá és tiszteljétek a Helyet, ahová az abonyiak áldozatkészsége, tisztelete, gyásza ezt az emléket állította!

Győre Pál

Gyászmise

Lez július 26-án /szombaton/
dél előtt 10 órakor

Abonyban a Szent István
Templomban

BRÖSZTEL ANNA

volt polgári iskolai tanárnő

halála 40. évfordulóján.

A gyászmisén emlékezünk - felekezeti különbség nélkül - mindazokra, akik tanítói, tanárai, hitoktatói, kántorai, pedellusai voltak a korabeli ifjúságnak, akár elnek, akár elhunytak.

A régi tanítványokat, a híveket szeretettel hívják és várják

a régi növendékek

és a

Falumiárium Baráti Köre

Nyelvrében él a nemzet!

"a haza, a nemzet és a nyelv három egymástól válthatatlan dolog, s aki ez utolsóért nem buzog, a két elsőért áldozatokra kész lenni nehezen fog. Tiszteled s tanuld más népek nyelvét is... de soha el ne feledd, miképp idegen nyelveket tudni szép, a hazait pedig lehetőségig művelni kötelesség."

Az újságokat olvasva észleltem az ízöva is tetzem azt az idegen szót, melynek használatát indokolatlannak tartom. Mivel államközi megállapodás szövegében fordul elő, csak a kiemelt részt közlöm:

tevékenységének finanszírozásáról helyette pénzügyi ellátásáról /támogatásáról/
tevékenységének finanszírozására... "pénzügyi ellátására /támogatására/
állami finanszírozású... "pénzügyi ellátású
államilag finanszírozott... "pénzből ellátott /támogatott/
összes államilag finanszírozott... " "
államilag finanszírozott... " "
államilag finanszírozott... " "
utáni finanszírozást... "pénzből ellátást /támogatást/
államilag finanszírozott... "pénzből ellátott
intézmények finanszírozása... "pénzügyi ellátására /támogatására/
tevékenységének finanszírozását... "pénzügyi ellátását /támogatását/

Tehát az idegen szó egy-negyed újságlap szövegében 11-szer fordul elő, különféle magyar nyelvi ragozással.

Okulva mások hibáin - még ha főhivatali emberek követik is el, ne utánozzuk, kerüljük az idegen szó használatát írásunkban, beszédünkben egyaránt.

Turóczi József

Motó: Nem úgy írom, ahogy volt, vagy ahogy van, hanem úgy, ahogyan én tudom.

A magyar nyelv

A jó 100 évvel ezelőtt élt, emberfeletti nyelvtudással rendelkező olasz Mezzofanti, aki 58 nyelven írt, olvasott és beszélt, tökéletesen tudott magyarul is. Így nyilatkozott a magyar nyelvről: "A magyarok úgy látszik még nem tudják, minő kincset birnak nyelvükben."

A magyar nyelv eredetét sokat kutatták, nagyságát, szépségét értékelték. Elhivatott tudósok, felkészült szakemberek, felkészületlen kontárok, sarlatánok, de ami még rosszabb, rosszindulatú bérencsek.

Egyesek eljutottak az Ural hegy oldaláig, keresve őseink régi otthonát, rokonnak vélt népeket. Mások viszont megtalálták annak a magyarizációját, hogy i.e. cc. 600 évvel a Kárpát-medencébe betelepülő szkíták, vagy másként szittyák, az itt lakó áriákkal, őslakókkal játszva megértették magukat, mivel egy és azonos nyelvet beszéltek.

E közös nyelv igazolta összetartozásukat. Ezt a nyelvet beszélték és biztosították fennmaradását a később betelepülő hunok, majd az őket váltó avarok is. Nem sokkal később jöttek őseink Árpád vezetésével. Ők is tökéletesen megértették magukat az itt talált áriákkal, hiszen mindannyian az ősi magyar nyelvet beszélték. Az erdélyi fejedelem, az erdélyi Gyula nevükön köszöntötte őket, majd leányát, Saroltot,

Géza fejedelemnek adta feleségül. Ugyanakkor számtalan dolog bizonyítja, hogy őseink csak visszatértek az ősi honba. /Ezt a tényt 1000 meg 1000 feltárt őskori lelet bizonyítja./

Itt kezdődött a magyar nyelv szörnyű inkvizíciója. A keresztény hitre kényszerített népünknek minden a múltra emlékeztető emlékét fel kellett számolnia. Ősi hitét, vallását, Istenét, kultúráját, betűit, írását, dalait, történelmét magába foglaló kódexeit, gesztáit.

Természetesen a nyelvnek is pusztulnia kellett. Jött helyébe a latin, majd hozzá még a német.

Nyelvünknek nem az ártott meg, hogy a parasztság lett a megőrzője, hanem az, hogy a fejlődésből kizáródott. A 900-as években nálunk jóval elmaradottabb népek nyugodtan szárnyalhattak a fejlődés során. Tudósokat, írókat, költőket, építészeket adtak a világnak, addig népünk szárnyaszegetten, lehetőségeiktől megfosztva, azok mögé kényszerültünk, akik valamikor a kultúrában messze mögöttük kullogtak.

Évszázadokon át nem volt a magyarnak semmiye. A kultúrához nem közeledhetett. Hiszen Ürményi József "magyar" főúr, aki még szegényünkre abonyi birtokos is volt, így vélekedett: "Bolondság, ha a magyar írni-olvasni tanul." Ez az ember nem is

Habsburgnak született.

Az ilyen szellemű politikusok mellett népünk nehezen tudta tartani magyar öntudatát.

Mindezek ellenére a magyar paraszti ügy megőrizte ősi nyelvét, ami a világon páratlan, a legtokéletesebb. E nyelv tökéletességét, nagyságát bizonyítja, hogy már sok-sok századdal előbb oly tökéletességre tett szert, hogy a hosszú évszázados elnyomás, üldöztetés ellenére élni, virágozni tudott.

Végre jöttek a daliás köznemes ifjúságból válogatott testőrök, akik már fel tudták mérni a helyzetet. Hogy a legtokéletesebb nyelv felvirágozzon és újból nagy legyen, társultak a nyelvújítók. Kazinczy és társai elővették az ősmagyar nyelvet és részben az idő folyamán előállott fejlődésnek, részben az új fogalmak befogadására alkalmassá igyekeztek alakítani.

Írtak, tanítottak, sokféle módon igyekeztek nyelvünket tökéletesíteni, újból virágzóvá tenni.

Nekik is köszönhető, hogy a magyar nyelv, a legtokéletesebb emberi nyelv, új életre kelt.

A gondolatokat tökéletesen kifejező, világos, szabatos, árnyalt. Ezen megállapítások igazolására könyvtárnyi anyag áll rendelkezésre.

Kisdiák koromban tanultam egy verset, amelyet még 60 év távlatából is összeszorult szívvel idézgetek magamban. /Ábrányi Emil: A magyar nyelv/ Talán ez a vers minden vonzalom eredője. A haza és a nyelvünk szeretete erről a versről is metsződőtt. Napokig el tudnám ma is hallgatni azokat, akik szépen beszélnek nyelvünket.

Hogy fáj és hogy bosszant az, amikor hallom, hogy egyesek milyen csúnyán beszélnek, milyen barbár módon bántanak a hatalmas kincscsel.

Iskoláinkban 6 éves kortól tanítják a magyar nyelvet, majd még a főiskolákon és az egyetemeken is. Azt azonban vitatnám, hogy az anyag megválasztása, vagy a megtanulásra kiszemelt versek megfelelnek-e a nem-célnak?! Vajon közelebb visznek-e azok a haza, a magyar nyelv megszeretéséhez?!

Törödniünk-e eleget a szép beszéddel, annak követelményeivel? Világosság, szabatosság, érthetőség, rövidség, stb. Sulykoljuk-e ifjúságunkba a klasszikus magyar írók, költők írásait, munkáit? Tanítunk-e elég verset utólréhetetlen költőinktől? Igen, kívülről, szóról-szóra!!

Felébresztjük-e lelkükben a vágyat, az érdeklődést, a szeretetet ezek iránt? Tudjuk-e, hogy ezek nagysága is a magyar nyelvnek köszönhető? Fogadják-e fiaink, leányaink úgy mint kellene, a magyar klasszikusokat, vagy inkább a pornó vagy a viccújságokat? Az előbbi nem eléggé kötelező, utóbbiak ellen

viszont mi, felnőttek, nem küzdünk elég erővel.

Beszélgéskor inkább hadarunk, a tiszta artikulációval, a tiszta kiejtéssel nem törődünk. A szavak végén a mássalhangzókat feleslegesen megnyomjuk, a rövid magánhangzót hosszan ejtjük, a hosszút pedig röviden. A hangokat rokon hangzókkal felcseréljük. /A helyett á-t, á helyett a-t, virág helyett virák, stb./ A színészeket beszélni tanítják. Némelyik háborzongatóan tanulta meg beszélni nyelvünket. Repedtfazékra emlékeztető hangon, a kultúrát egyáltalán nem szolgáló szindarabokat ocsmány, trágár szavakkal próbálják az igénytelen közönségnek eladni.

De ha ez így megy tovább, nem lesz kinek játszaniok!! A rádió és a Tv nagyszerű orgánumból bementőit felváltották a selypes, beszédhibás, pöszte menyecskék. Nekik nem az a céljuk, hogy a szöveget minél szebben, érthetőbben mondják el, hanem egy állandó torz mosoly közepette mind a 32 műfogat látni lehessen. A Calipsó rádióban egy bementő egyik délután órákon át tanította a hallgatóságot, hogy így köszönjenek el: Hellou!"

Hol vannak a szép magyar köszönési formák, elfeledkeztünk róluk, vagy talán már szégyen? A reklámok, az árucikkek nyelvvezete már tolmácsért kiált. Ó, hány száz téren folyik az irtó hadjárat nyelvünk ellen! Ezeket a támadásokat Te is ki tudnád védeni, csak akarnod kell! Egyet ne felejts! Ha anyanyelved elvész, a magyarság is elvész, és te is vele pusztulsz! Olvasd, tanuld és használd a szép magyar nyelvet!

Abonyi Emília

Magyar nyelv /részletek/

Ó szép magyar nyelv! Aki egyszer téged Ajkára vőn, többé nem dobhat el!
Szenttség gyanánt, hogy befogadja éked,
Őrző oltárrá válik a kebel!

Pajzán derűs vagy, mint nőink szeme,
S erős, szilárd, mint hősök jelleme!
Gyengéd vagy és lágy, mint mennybolti kék,
S dörögni úgy tudsz, mint villámos ég!

Minden, mi fejbem vagy szívben fakad,
Tőled nyer pompás, szindús szavakat,
Nagy eszme, érzés oly ragyogva hord,
Mint egy király, az ünneplő bibort!

Hatalmas szép nyelv,
Magyarnak nyelve!
Maradj örökké
Nagy és virágzó!
Kísérjen áldás
Amíg világ áll
S legyen megáldott
Az is, ki téged
Ajkára vesz majd;
Elsőt rebegeve,
Végsőt sóhajtvál!

Skultéty Sándor

Néhány kérdés a barátságról

Az Abonyi Napló V. évf. 6. számában Balint Zsuzsa felhívásának eleget téve megkísértem válaszolni feltett kérdéseire.

Lehet-e életre szóló a barátság?

Az igazi, mely és őszinte barátságot másként el sem tudom képzelni, mint egy egész életre szólót. Megtörténhet, hogy az élet nagy forgatagában elsodródnak egymástól, távolra kerülnek, s így némileg veszt el erejéből, az idő sok mindent feledtető hatására kissé elszürkül, elhomályosodik, de nem szűnik meg, és hosszú évek múlva történő újra találkozás kiróbbanó örömmel jár, és fellángol a hunyó parazs. Hiszen a szerelem kivirágzása sem más, mint az igaz, őszinte barátságnak egy különleges fajtája, mely két szívet egy életre összeköt, és ez a kötelék, ha mindketten részről igaz, őszinte és becsületes, akkor az elszakíthatatlan.

Lehet-e férfi - nő között lelki jó barátság?

Miért ne lehetne? A barátság is a szereteten alapul. Az őnzetlen, igazi, tiszta szeretet, a másik fél tisztelete és megbecsülése a vad ősi birtoklasi vágyat elnyomja, és ahogyan a jó fiúgyermek az édesanyja iránt érzett szeretete és nagyfokú tisztelet - érzése minden áldozatra kész a szerető édesanyjára, úgy elképzelhető örök barátság férfi és nő között is. Természetesen ehhez nem hiányozhat a kellő szilárd vallás-erkölcsi alap a nevelésében, bizonyos fokú műveltség, illetve jólneveltség, önfegyelm, önfegyelmező képesség és nagyfokú tisztelet is kell egymás iránt.

Akinek nincs barátja, mi az oka?

Ahány ember, annyi kis külön világ. Az emberek különböző típusokba tartoznak. Vannak könnyen barátkozók, akik nyitlak, közlékenyek, vidám, barátkozó természetűek. Ezeknek több barátjuk is van, társaságbeli egyének. Vannak viszont visszahúzódo, zárkózott, társaságban nehezen oldódnak, akik nehezen barátkoznak, magányosnak érzik magukat. Oka sokféle lehet. Okozhatja betegség, belső szervi megbetegedés vagy valami lelki betegség, valami súlyos lelki megrázkódtatás átélése, esetleg valamilyen titkos féreg, a bü mardossa szorongással telt lelket. A mi életünkben sok minden mentünk keresztül, és ki tudja, hányszor hányan, minő családon, kiábránduláson estek át. Ezeket nagy szeretettel, önfeláldozó lemondással, türellemmel orvosolni lehet. Szeretet és barátság nélkül izatlan, sivár az élet.

Egyáltalán szeretne-e barátot?

Ki ne szeretne egy hűséges, megértő barátot, akivel minden baját-baját, titkos dolgait megosztaná, kölcsönösen élveznek egymás bizalmát. Barátok között az öröm megszerződik, és a fájdalom, a bánat megfelleződik. Megbízható jó baráttra mindenkinek nagy szüksége van.

Csalódott-e már barátjában?

Sajnos, igen! Ez mélyen lesújtó érzés és fájdó, amikor észreveszi az ember azt, hogy akiért mindent megtett és bizalmába fogadta, az csúnyán visszaél a bizalmával, barátságával, és rútul becsapta. Olyan ez, mintha az ember keblén dédelget, babusgat, apolgat valamilyen elárasztva melegséggel, szeretettel, s egyszer csak arra ébred, hogy mérgecskinyót dédelgetett, aki halálos marással viszonzta, rútul becsapta.

Ha nincs barátja, kivel osztja meg örömeit, gondjait, problémáit?

Ilyenkor az ember igyekszik elfoglalni magát. Otthon mindig akad elegendő tennivaló, csak győzze az ember. A kis pihenőt vagy szabadidőt el lehet nagyon hasznosan tölteni olvasgatással, esetleg írással. Beleverheti magát az ember a társadalmi munkába is. A lényeg az, hogy hasznosan töltsse ki az idejét. Nagyon fontos, hogy bizzunk a jó Istenben, legyen Ő a legjobb barátunk, bizalmasunk és mindenünk, mert Őbenne nem csalatkozhatunk. Ő ért meg a legjobban. Forduljunk bizalommal hosszabb vagy rövidebb imával, fohászszal, vagy akár egy mélyülő hosszas hallgatással is az értünk sokat szenvedett Ur-Jezushoz. Ő mindenkinél jobban megért minket. Ahol ember már nem segíthet, ott Ő megoldja problémáinkat, ha erős hittel és mély bizalommal fordulunk hozzá.

Szeretné-e, ha lenne igaz barátja?

Ki ne szeretné! Valaki kell, aki meghallgat, akivel megoszthatom problémáimat, titkaimat, akiben megbízhatok, akire biztosan számíthatok minden körülmények között. Ezt legjobban a házastársunkban leltethetjük fel, akivel egy egész életre kötünk szövetséget.

Kiben bízok?

Istenben. Egyedül Ő az akiben bízhatom, akiben soha nem csalatkozhatom.

Kiben hisz?

Egyedül a jó Istenben, mert egyedül Ő az Út, az Igazság és az Élet. Ő nagy szeretettel vár mindenkit, csak meg kell találnunk a hozzá vezető utat. Ő az egyetlen, akiben megbízhatunk, akiben nem csalódhatunk.

Harghalla János

Volt egyszer egy "Polgári" /VI. rész/ A közoktatás reformja a háború után

A II. világháború befejeződése után a közoktatás ügyében jelentős változás következik be. Az oktatásügy átalakításáért folytatott harcban stratégiai kérdés az oktatásügy birtoklása. Ezért legfontosabb kérdés az egységes alapfokú oktatás szervezeti kereteinek kialakítása. Nem lényeges momentum ebben az időben, hogy egy társadalmi rendszer demokratizmusának fokmérője az iskolarendszer jellege, sokszínűsége.

Már a Tanácsköztársaság fennállása alatt intézkedések kezdődtek a magyar iskolarendszer gyökeres megváltoztatására, a hat osztályos népiskola helyett bevezették a kötelező nyolc osztályos oktatást, az ingyenes népiskolát, a mai általános iskola elődjét. Ezek a gondolatok azonban a Tk. bukása után nem valósulnak meg. 1944/45. fordulópont ha-zánk történelmében. A szovjet csapatok előrenyomulása következtében a helyi forradalmi szervek és a központi államhatalom a volt uralkodó osztályok művelődési monopóliumának teljes felszámolására törekszik.

Célul tűzik ki a dolgozó tömegek kulturális felemelését, a koalíciós pártok oktatási programjaikban az alapvető kérdésekben egységes álláspontra helyezkednek. Egyetértének az iskolák államosításában és az általánosan képző nyolc osztályos iskola megteremtésében. 1945 áprilisában a Pedagógusok Szakszervezet körlevelében szólítja fel a helyi szerveket, hogy dolgozzanak ki tervezeteket, javaslatokat az iskolarendszer demokratikus átalakítására.

A VKM 1945 nyarára elkészült tervezete felvázolja a demokratikus magyar köznevelés rendszerére vonatkozó elképzelését. A reform megvalósítását kimondó rendelet /6650/ 1945. M.E. sz. aug. 16./ megjelenését végül az MKP és a magyar Függetlenségi Frontba tömörült baloldali pártok követelése segíti elő. Ezzel a jogszabállyal az Ideiglenes Kormány létrehívja az általános iskolát, és kezdetét veszi annak megszervezése. A megalakult Nemzeti Bizottságok, a pedagógusok és sokan mások hozzálatnak az iskolák rendbehozásához. A végrehajtási utasítások az 1945-ös tanévben az általános iskola 1-5. osztályának megnyitását, az 1946/47-es tanévben pedig az 1-7. osztályok megszervezését írja elő.

Az egyházak természetesen nem nézik jó szemmel az iskolarendszer megbolygatását. Mindszenty hercegprímás egy 1946-ban írt körlevelében, az iskolák egyházi jellegének megtartásáért, aktív harcra szólítja fel a híveket, mert a nem katolikus iskolákban a "legkülönbözőbb emberek taníthatnak, és nincs egységes szellem a nevelésben."

A református és más protestáns egyházak részéről nem ilyen éles a szembenállás az általános iskola gondolatával, mint Mindszenty részéről.

Az iskolák államosítását végül 1948.

június 16-án iktatja törvénybe az országgyűlés. "Az új iskola feladata, hogy a tanulót egységes, alapvető műveltséghez juttassa, minden irányú továbbnevelésre és önművelésre képessé tegye." A "Paraszt dolgozók" polgári iskolája 1946. december 1-jén a parasztdolgozók polgári iskolája kezdi meg működését nyári és téli tanévvel. A nyári tanév március 1-jén, a téli szeptember 1-jén kezdődik. A polgári iskola III. osztályának megindítását is tervezik. Mivel azonban a jelentkezők különböző előképzettségek, előkészítő tanfolyam, majd felvételi vizsga előzi meg a felvételt. Olyanok is kérik felvételüket, akik két-három vagy négy elemi végeztek.

Gerl Árpád igazgató a tankerületi főigazgatóhoz benyújtott előterjesztésében javasolja számukra is az engedély megadását "tekintettel a kifejezésre juttatott tudásvágy magas fokára."

1947. február 24-én tartják a felvételi vizsgát, amelyen harmincegyen vesznek részt. A 8303/1946-47. sz. engedély alapján a parasztdolgozók polgári iskolája az 1947-es nyári tanévben /III.1-VII.20/ III. osztállyal megkezdheti működését. A III. osztályba beiratkozott harminc tanulóból 18 fő kap felvételt, 16 év végi osztályzatot. 1947 szeptemberétől az osztály a téli tanévben folytatja tanulmányait, amely 1948. április 30-ig tart. Összesen 12 fő végzi így el az iskolát.

Az értekezletek jegyzőkönyveiből, az iskola iratanyagából kitűnik, hogy az iskola tanárai szívesen vállalják a felnőttoktatását. A tanítás kezdetben délután 5-kor kezdődik, de mivel rendszeresek a késések, így 6 órára teszik át, hogy a munkából hazatérők számára is teljes értékű legyen az első óra.

A parasztdolgozók általános iskolájában külön módszeres értekezleteket tartanak az iskola tanárai, melyek sorában az 1947. április 10-én tartott értekeztet az első. A tanárok beszámolnak tapasztalataikról, módszereiket, eljárásaikat igyekeznek egységesíteni a jobb eredmény elérése érdekében. A parasztdolgozók polgári iskolájának 1947. szeptember 30-i jegyzőkönyvéből: "Csak a jól kiválasztott, helyes módszer és a kiváló nevelői munka tudja biztosítani azt, hogy az iskolában eltöltött idő ne legyen hiábavaló." Az esti hallgatóknak - a tanulás mellett- futja idejükből egy műsoros előadásra is." A műsoros előadás tiszta jövedelme a Szlovákiából kiüldözött magyarok megsegítésére fordítatik."

A III. osztály tantárgyfelosztása: heti 32 óra hittan 1 óra Dénes János rk. -Tánczos Zoltán ref.

magyar 6 óra Hegedűs Sándor
német 4 óra Pál István
történelem 3 óra Kiss Paula
földrajz 3 óra Veszlényi Ágoston
fizika 3 óra Gerl Árpád
mezőgazd. ism. 4 óra Nagy F. Lajos
gazdaságtan 2 óra Veszlényi Ágoston
háztartási ismeretek 2 óra Kiss Paula
társadalmi ism. 2 óra Pál István
rajz 2 óra Pál István

Gyötre Csaba

Boldog juhász voltam!

161 meghaladtuk már a régi emlékek Szentgyörgy-napját, meg a kakukkszótló hangos május eleji napokat, mikor a csordások kancsikámak pattogásától voltak hangosak a falusi orgonailatú reggeltel, hajtva, terelgetve a városbéli gazdákat tehenéit a legelőre.

De így elkésetten is időszerű még a Koppásokról szólnom, hiszen ígértem is.

A város kaszáloja - ott a Tavasz dűlő meg a Karaér dűlő között majdnem 400 katasztrális holdon - jó legelője, szénatermő helye volt mindig a jóságoknak /kivéve a szőcskedőglesztő nyarakat/ azzal a delelésre alkalmas, 14 holdas akácerdővel, melyet csak "Fekete-erdőnek" neveztek, minthogy Fekete István másodbírósa ideje alatt telepítették.

Ott, abban a "birodalomban" ismertem meg még 1940-ben Tiszaalparról a "város" szolgálatába szegődött öreg Koppás Mihály gulyást, a pásztor, meg családját. Igaz, akkor még a legöregebb fiú is - a Miska gyerek - csak 16 éves forma volt, /velem együtt/ akit azután Józská, Marika, Pista, Gyurka, Péter, Feri és Irénke követett a sorban.

Mikor hazajött orosz fogságból 1920-ban, Bugacra került, majd 22-ben Kecskemétre - ahol született - csordásnak a Nyomásra.

Később, 1929-ben Tiszaalpar adott nekik kenyeret, majd 1940-ben Abony község előjárósága lett gazdája Mészáros István főbírósa, Rimóczi Antal /későbbi Lengyel József/ másodbírósa, Porcsontos János főjegyzőse és dr. Mester József állatorvoslása alatt, aki maga is Tiszaalparról jött Abonyba.

Az öreg Koppás tarka lovát, a Vidrát jól ismertük. Ezzel járt egyesbe a városba, szedte be a gazdáktól a legelőre kivert állatok után a pásztori járandóságot: jóságoként egy nagy kerek kenyeret, 30 kg gabonát /fele búza, fele árpa./

/Ezen kívül a tehéntartó gazdáknak fűbert is kellett fizetni az előjárósághoz./

"Jó szénát kaszáltunk akkoriban, mert a fogadott kaszás emberek mellett nekünk is 12 napi napszámot kellett töltenünk szerződés szerint azzal együtt, hogy a legelő gyomirtása is a mi dolgunk volt. Meg ott volt öt hold kommcios föld is, amit nekünk kellett munkálni.

Sokat segített ebben tízenévesen a három "dezentor": Miska, Gyurka, Pista.

Általában öt bikaról is gondoskodni kellett: Füge, Duhaj, Betyár, Samu /az ötödik neve nem jut eszembe/ kedvetlen, morgó, földet kaparó, öklelő kedvű jóságok voltak. Ezeket Péter, szinte a legkisebb látta el. A gyereket jobban elviselték... Évenként négyszáz körüli jóság volt ránk bízva. Ebből úgy 120 körüli volt a csorda /hazajárók/ 3 csordáslegénnyel, a többi meg gulya, kinn a szabad ég alatt tavasztól őszig két legénnyel, mind a családból. Volt három pumi kutyánk: Rajta, Baka, Vigyázz. Így hívtuk őket. A Rajta? Olyan okos állat

*Két szárny vagyunk, de fenn a fellegekben
nem szállhatunk, csak mind a ketten
szívverésnyire pontos
együttemben.*

*Szállj hát velem
egy rezdülésű szárnyacsapással.
Hullongó tollak voltunk egyedül,
- szárnyak lettünk egymással.*

Váci Mihály: Két szárny!

A fenti verssel kívánunk sok boldogságot az alábbi pároknak!

Május 23.

Kolompár Éva - Raffai Róbert
Veszprémi Györgyi - Lendvai Tamás
Matécsik Zsuzsanna - Lázár Ferenc

Június hónap

Kássa Zsuzsanna - Polónyi István
Sárkány Anett - Zsemlye Gábor
Kocsi Éva Melinda - Markó Markez Tibor
Zoboki Henrietta - Balogh József
Szabó Ildikó - Majercsik Zolt
Lángi Tünde - Benyus László
Nyúli Veronika - Nagyidai Tibor
Mészáros Erika - Nana Péter
Perei Ibolya - Szalinka Péter
Zsemlye Anikó - Gazsi Pál Zoltán
Egedi Mária - Falusi Zoltán
Beváz Judit - Csöke János

volt, hogy név szerint ismerté a bikákat. Ha kellett, sok száz jószág közül kihajtotta a néven szólított. Apánk - kinek öregapja is a Kiskunság gulyása volt - 1944 novemberében halt meg itt temették el.

Anyánk - Horváth Mária - nyolc gyermeket nevelt; jószíjú társam volt. Ha kellett, őra is ült, hogy a szétterülő gulyát kutyái segítségével összetereje, ha kevés volt a gulyás-gyerekek ereje. Sokat bibelődött a tanya körüli apró jószágokkal, sokat mosott, mert a háborúig ebben a családban nem lehetett más a hétköznapi öltözet sem, mint a fehér, bőszárú, rojtos gatyá, fehér "börnyűszáj"-ing, húsz ezüst gürügombos fekete pásztor-mellényel, kalappal. Szóval tarka-barka fehér-nemű szoba sem jöhetett a pásztor-nép között. Nekem húsz méter "sárga vászonból" telt ki egy gatyá, egy ing és egy zsebkendő. Apánk halála után én léptem helyébe, de 1950-ben elálltam a Kecskécsárdai Állami Gazdaságba. Ettől kezdve Jóska öcsém meg a felesége, Göcsa Erzsébet a pásztor.

Én onnan mentem nyugdíjba 1984-ben, de négy évet még rádolgoztam. Először a tehén-szetben dolgoztam, 1958-tól pedig - harminc éven át - vezető juhász voltam.

Kezemet 1500 anyajuh, meg annak szaporulata volt bízva, de a gazdaság hétezer ál-

lományának minden főbb munkájában is /fürdetés, nyírás, szállítás/ részt vettem.

Vezetőim megbecsültek munkám után, akik hátam mögött csak a "birkák atyjának" neveztek, mert éltem-haltam a jószágokért. Figyelem az arcai, lelkesedését, ahogy munkájától, életéről is beszél, nézgetem kitüntetésait, okleveleit, a velük kapott, gondosan őrzött szép ajándékokat.

Látom a pusztán, ahogy kalapját kezben tartva lép a hintón érkező Mészáros főbíró uramhoz, vagy a főjegyzőhöz jelentést adni, "vigyázz"-állásban, ahogy a tisztesség, a rend akkoriban megkívánta. /Előttém fényképük, apja meg a fia teljes "díszben" "pásztorállásban", azután a kaszálói tanya előtt cseplés idején együtt a család, a fiúgyerekek hadiféher "egyenruhában".

Úgy látom, mintha most is a pusztát kémlelem. Merengésből rám tekint, s mintha látványosabb lenne a hangja is, amint megvallja: "boldog, nagyon boldog juhász voltam". Tanúsítja ezt a mindenben segítőtárs, a feleség, Balázs Verona.

A hatvangezda járás "végén" a vasúti bakteháznál - ahol Berta Józsi bácsi nyitotta-zárta a sorompót a bodor füstöket eregető 424-cseknek - a három esordás rendben áttereli a jószágokat a vasúti átjárón a másik oldalra. Itt már gulyások várják a gulyabeteikkel együtt, hogy lassan, legelészve, mire kihozza a déli harangszót a szellő, a jó ártévízzel teli, hosszú itatóvályúhoz meg a dörgölődőfákhoz érjenek.

Vihar van készülöben. A jószágok lassan szétszélednek, bibicék jajonganak felettünk, az erdőben vércsék etetik fiókáikat, s az erdő fának varjútélepei is elesedeznek a nyári zivatar után.

A csend is oldódik, egy-egy borjú bög anyja vagy a jászol után, halljuk is "lelki fülemekkel", s együtt melázunk a múltakon, fölemlegetve: Jóska, Feri, Irénkét, Pétört, akik elmentek az öreg pásztor után örökre. Győre Pál

Apja meg a fia: Miska-pásztorállásban /1942. augusztusa/

Köszönetet mondunk mindazoknak a rokonoknak, szomszédoknak és kedves ismerősöknek, akik feleségem, édesanyánk

Pástét Lászlóné

temetésén részt vettek, sírjára koszorút, virágot helyeztek, fájdalunkban osztoztak.
Gyászoló család

Halottaink

"Én Istenem, hívj vissza engem!

Magam maradtam, eltévedtem.
Légy bátorságom, bizodalمام:
ó, légy úrrá megint Te rajtam!"

/Keresztúri Dezső: Esti imádság /

Molnár István 42 év, Szolnok, Csokonai út 35., Csikány Gyula 73 év, Néphadsereg út 24/a, Kiss Istvánné 87 év, Czuczor G. út 4., Kovács Istvánné 40., Szolnok, Gyík út 31.; Sztrunga Béla 62 év., Ujvilág út 6., Varga Józsefné 84 év., Damjanich út 8/b., Polónyi János 58 év., Forró Elek út 6., Homoki Mihályné 88 év., Harkányi F. út 3., Tari Attila 60 év., Ceglédi út 43., Halmi Mihály 86 év., Kosztolányi út 13., Vadas István 62 év., Sz. László út 8., Terselics Andrásné 55 év., Vasút út., Széki Lajosné 79 év., Szolnoki út 42., Zelei Antal 55 év., Néphadsereg út 25., Kiss Sándor 78 év., Rákóczi út 37., Balogh Józsefné 91 év., Köztársaság út 4., Nagy Istvánné 57 év., Köztársaság út 19., Pástét Lászlóné 43 év., Móricz Zs. út 34..

II. Abonyi Rock fesztivál

Helye: Abonyi, Strand pihenőkemping
Időpontja: 1997. július 26. du. 13.00 órai kezdettel

Belépőjegy: 300 Ft

Programok: vídám játékok, szkanderverseny, női szépségverseny és még sok más...

Zenekarok: Damned Road, Nottingham, Snake Heart, Manufactura, Empire, stb...

A hulli helyszínén kirakodóvásár, büfé

Az Abonyi Rock Club szeretettel vár mindenkit.

Egy boldog család /látogatás a ballagás napján/

E pár soros cikkben olyan fáradhatatlan, becsületes, gyermekszerető asszonyról és családjáról szeretnék írni, akik emberségükért ezt megérdemlik.

Andrási István a Montágh Imre Általános Iskola igazgatója és Varga Péterné Hajnika, gyermekvédelmi felügyelő hívták fel a figyelmemet, hogy özv. Dömök Sándorné, Mariska néni és családja mire készül.

Mariska néni és férje, valamint a család egy része a nyolcvanas évek elején Tápiógyörgyéről költözött Abonyba.

Négy saját gyermeket neveltek fel nagy szeretetben és békeességben. Két fiú és a lány már kirepültek a fészekből, amit hat unoka is bizonyít. Egy fiú, a legfiatalabb még az édesanyjával él. Közben nagy szomorúság érte a családot, Mariska néni férje meghalt. A tragédia nagyon megviselte a hozzátartozókat. Nagy csendesség telepedett a házra. Mariska néni nagyon üresnek érezte a környezetét, s egyik napról a másikra gondolatok ébredtek benne.

Jó lenne egy állami gondozott kisfiút maga mellé venni. 1988 tavaszán felvette a kapcsolatot Varga Péternével. Egy kérése volt, olyan gyermeket kért, akit a szülei nem zaklatnak. Kérése sikerrel járt. Igaz, egy fél év is eltelt, amikor választott gyermeket.

- Honnan került a kisgyerek Mariska nénihez?

A nagykőrösi intézetben választhattam ki Zolikát /Prokopecz Zoltán/, aki öt éves, aranyos kis szőke gyermek volt.

Kedvemre való volt minden téren. A nagy nézelődésben egy kicsi leány a nyakamba ugrott, ölelt és csókolt. Megesett a szívem rajta, s egy pillanat alatt megszerettem ezt

a négy éves kicsi lányt. Elintéztük, hogy Zolika mellé Agi /Völgyi Ágnes/ is hozzám kerüljön.

E két gyermeket nemcsak én, de az édes gyermekeim is nagy szeretettel fogadták maguk közé. Nőttek a gyerekek, ragaszkodtak hozzám, hiszen tőlem és a családomtól megkaptak mindent.

- Mi is történt a ballagáskor?

Eljött 1997. június 13-án, Zolika ballagásának napja. A kislány, Ági, most végezte a hetedik osztályt. A szép ballagási ünnepség, ami az iskolában volt, az felejthetetlen élmény a család életében. Az a rengeteg virág, amit Zolika kapott a családtól, az mindennél többet mondott.

Ami a ballagás után történt, az valami felfoghatatlan csoda. Mariska néni ballagási ebédre hívta meg az egész családot. 50 fő részére sátrort állítottak. A család minden tagja segített az ebéd elkészítésében és a felszolgálásban.

E sorok írója örömmel szemléltem a népes család boldog találkozóját. A több fogásos ebédet jóízűen fogyasztották el.

Zolika nagyon sok szép ajándékot kapott. Tizenkilencezer forintot, ruhákat, melegítőt, kazettákat.

Mariska néni egyik fia asztalos. Mivel Zolika asztalos szakmát fog tanulni, igen komoly szerszámkészletet kapott tőle ajándékba.

Mariska néni elmondta, hogy a nyár folyamán is gazdag lesz a két gyermek

programja. Töserdőre mennek nyaralni, Tápiógyörgyén is lesznek a rokonoknál, horgászni is viszik őket.

Mariska néni az évek folyamán arról sem feledkezett meg, hogy mindkét gyermek eljárjon a templomba.

Nézete szerint rossz helyre nem mentek. Mindkét gyermek részese volt az első áldozásnak, amit a fénykép is bizonyít, mindhárman szépen felöltözve vettek részt az áldozáson. Ezt is kevés szülő teszi meg napjainkban.

Zolika!

Mivel másfél éven át voltam testnevelő tanárod, nagyon szeretném, ha ezt a szeretetet, amit a családotól és az iskolától kaptál, a szívedben hordoznád. Hidd el, nagyon kevés állami gondozott gyermek van az országban, aki ennyi szeretetet, ajándékot kapott, mint Te. Bizom benne, hogy a sok jó tanács nem pereg le rólad.

Továbbra is szeressétek és becsüljétek meg mindketten ezt a szeretnivaló asszonyt, Mariska nénit!

Köszönöm a beszélgetést és az Abonyi Napló nevében jó egészséget kívánok:

Toth Ernő

TALÁLKOZÓ

1997. június 28-án feledhetetlen hangulat töltötte be a Szelei úti iskola volt egyik tantermet. 36 éves találkozóra gyűltek össze az 1962-ben végzett 8. b. osztály növendékei.

Öröm és boldogság töltötte be szívemet, amikor 35 év után újra viszonylathattam volt növendékeimet, akik mint nagyapák nagymamák ültek az osztály padjaiban. Micsoda nagyapák és nagymamák! Deceg férfiak és ragyogóan szép, bájos hölgyek, akik unokáik fényképeit mutogatták. Elvezet volt hallgatni élettörténetüket, amit volt osztályfőnökünk, Katona Róza, mindnyajunk kedves Csöpi nenije kérésére mondtak el. Szép és eredményes pályát futottak be, és jóleső öröm volt nézni a boldog, deris arcokat, melyeken a megelégedett boldogság tükröződött. Kár, hogy többen elfoglaltságuk miatt nem jelenhettek meg ezen a meghitt, kedves ünnepi találkozón.

Szeretettel emlékeztünk azokra a tanárookra is, akik eltávoztak az évek sorából.

A jó Isten bőséges áldása kísérje az osztály minden tagjának további életútját! Maradjanak továbbra is ilyen szépek, kedvesek, boldogok gyermekeik, és unokáik öröme!

Hargita Lajos

Mariska néni, Prokopecz Zoltán és Völgyi Ágnes

'FALAK HELYETT HIDAK' az emberi harmóniáért.

A Családsegítő Szolgálat oldala

"Az emberek magányosak, mert falat építenek hidak helyett" /Anonym/

A halálról is lehet beszélni I. rész

Nemcsak lehet, de kell is, hiszen hozzátartozik az élethez. A természet körforgásában minden élőlény születik, fejlődik, meghal.

Ritkán és szorongva beszélünk a halálról. Tabutéma.

A halálfélelem egyetemes félelem, mindig is létezett, hiszen a halál, életünk végessége felfoghatatlan számunkra.

A halál, miként a születés is, életünk része.

Mindkettő olyan intenzív fizikai és lelki fájdalommal, örömmel kísért történés, ami valaminek a végét, de egyben kezdetét is jelent.

A születésből azonban csak a kezdetet, az új élet lehetőségét érzékeljük, a hozzá kapcsolódó érzés leginkább öröm, boldogság.

A halálhoz a veszteség, elmúlás, végesség érzete társul, még a mélyen hívő emberek sem tudnak az adódó szorongással megküszödni. Az a "valami", olyan ahonnan jöttünk és ahová tartunk, megfoghatatlan, rejtélyes, ezért az emberek többsége számára félelmetes - innen táplálkozik a halálfélelem.

Ugyanakkor köztudott, hogy a halálfélelem, a halálhoz való viszony, kultúráktól és történelmi koroktól függően nagyon különböző módon jelent meg.

Ma is léteznek olyan kultúrák, társadalmak, ahol a halálfélelem gyakorlatilag nem létezik, és vannak, voltak olyan történelmi korok, kultúrák, ahol extrém módon felerősödött.

Az emberiség történelmének kezdetén a születést és a halált egyaránt az élet természetes velejárójának tekintették.

Ekkor az ember még a természet részeként élte meg önmagát.

A civilizáció folyamata azonban az ember és természet különválásához vezetett, ezzel párhuzamosan a civilizált tudat különvált az alapvető ösztönöktől.

Úgy tűnik, a modern ember ezért az "elszakadásért", az individualizáció kiteljesedéseért nagy árat fizetett.

Ennek következménye a halálhoz, haldokláshoz és haldokló betegeinkhez való viszonyunk megváltozása is.

Az orvostudomány fejlődése következtében az emberek többsége kórházban hal meg, magányosan, személytelenül, műszerek között.

A hozzátartozók és a kórházi személyzet egyaránt igyekeznek a lehetőségekhez mérten távol tartani magukat a haldoklótól, nem szeretetlenségéből vagy részvétlenség miatt. Nem tanulták meg, nem tudják, mit is lehet tenni.

A halálfélelem oly mértékű, hogy tagadásba fordul, ami szinte lehetlenné teszi a feldolgozást és az ebből adódó szorongásaink, büntudatunk folyamatosan befolyást gyakorolnak életünkre.

Egy szeretett személy elvesztése szélsőséges halálélmény.

Ugyanakkor az emberi létezés időről időre áthatja a veszteség, mint megannyi "kis halál".

Számtalanszor kell szembesülnünk a dolgok mulandóságával, végességével, ami a fájdalom mellett a pozitív irányú változás, kiteljesedés lehetőségét is magában hordozza.

Verena Kast /a téma nagy ismerője/ írja:

"Mint hogy halandók vagyunk, létezésünk szükségképpen "búcsúzza" létezés: összefonódik a gyással és a fájdalommal, egyszersmind annak a lehetőségével is, hogy helyzetünket szakadatlanul újraalakíthassuk, s hogy búcsúzásunk kényszerében újra és újra elősegítsük önmagunk kibontakozását." Ma már a halálnak óriási irodalma van, a tabu lassanként megszűnni látszik.

E. Kübler-Ross: "A halál és a hozzá vezető út" címmel, nagy érdeklődést kiváltó könyvet írt a témáról.

A szerző, aki orvos és pszichológus, nagyon sok embert kísért végig ezen az úton, megismerve érzéseiket, félelmeiket, vágyaikat.

Tapasztalataiból született az említett könyv, melynek segítségével cikkünk második részében a haldoklás folyamatával, szakszavaival foglalkozunk, hiszen itt mind a haldoklónak, mind a hozzátartozóknak nagy segítségre, támogatásra van szükségük.

Életbölcsesek:

"A halál törvény, nem büntetés"

Seneca

"Halni tudni annyi, mint élni tudni."

Szókratész

"Az élet rövid béke s hosszú harc,
És a halál rövid harc shosszúbéke."

Petőfi Sándor

Hírek az abonyi Nagycsaládosok Egyesületének életéből

Lassan már megszokottá válik, hogy minden hónapban hírt adunk rendezvényeinkről, életünkéről.

Ugymond évadzáró családi napot rendezett Patakiné Margó Reg-

gel 9 órakor volt a gyülekező az Ujszászi úti székhelyünk udvarán. A családok egyre csak jöttek és jöttek 95-100 fő jelent meg. Miután a férfiak elkészítették az ústházat, ők és a fiúk, mint akik jól végezték dolgukat, elmentek a pályára focizni. A játék hevében nem számítottak a kék foltok, az elszakadt edzőcipők, szakadó izzadság, csak rohantak a börgolyó után. Volt egy 16-17 éves gyerek, aki megkért bennünket, hogy beállhasson a játékosok közé. 7-es számot viselt. Ő aztán nem kimélte férfiainkat jól megrugdosta, kifutatta belőlük a szuszit, aztán elégedetten lávozott.

Délben jóízűen megebédeltünk, sokat beszélgettünk. Társasjáték, kötélhúzás, sportvetélkedők el nem maradhattak volna. Délután 5-6 óra körül kezdtek hazaszállingózni a családok. A törzsgárda pedig a szokásos összepakolás után 8 óra után indult el.

Ez alkalommal elmaradt a táborúti. Túl fáradtak voltunk, de majd legközelebb pótoljuk.

Megint beigazolódt: a szórakozáshoz nem sok pénz, csak jó idő, jókedv és jó barátok kelljenek. Eddig minden év júniusában találkoztunk utoljára. Ez évtől azonban már a nyár két hónapjában, júliusban és augusztusban is találkozunk. Ezek a családi napok közelebb hozzák a családokat egymáshoz, megismerjük a mindig jelentkező új tagokat.

Június végén elindult a nyaralási láz az ANE házatáján. Tiszakécskén nyaraltak először a jelentkezők Gyarmati Ügyvéd úr nyaralójában. Az idő is elég kedvező volt, így nagyon jól érezték magukat. 20-25 fő vett részt. Faházban és sátorban kaptak ingyenes nyaralási lehetőséget. Az itthon maradtok egy része biciklitúrát szervezett, hogy meglátogassa a nyaralókat. Júliusban és augusztusban is lesznek kerékpártúrák rövidebb-hosszabb távolságra a gyerekek jelentkezésétől függően. Ki kell őket mozdtítani, ne csak a video és TV előtt üljenek. Augusztusban Csongrádra megyünk sátorozni 15-18 családdal. Kb. 80-90 fő. A későbbiekben beszámolunk erről a 10 napról is.

Az idén is kaptunk az Önkormányzattól napi 10 db gyerek strandbelépőt. Tudom, hogy mindig a meglévőnek kell örülni és megköszönni, de talán jövőre több gyerek tud ingyen fürdeni. Köszönet a testület tagjainak a mostani segítségért!

Szepesiné

Huszonnyolc év után ismét megyei I. osztályú labdarúgó csapata van városunknak

Szinte hihetetlennek tűnik, hogy 28 év telt el azóta, hogy utoljára szerepeltek abonyi labdarúgók a megye I. osztályában. Egy nagyon jó csapat 1963-tól-1969-ig szinte teljesen elfogyott.

Az ötven-hatvanas években még igazi tömegsport volt Abonyban a labdarúgás. Nagyszerű játékosokat neveltünk, akik a magasabb osztályokban is megállták a helyüket. /Csak egy pár név: ifj. Czigler Ernő, ifj. Makai Mihály, Makai Tibor, Sárkány János, Tóth Tamás, id. Retkes János és Molnár Sándor/ Gönczöl Gézárt is hívták NB I-be is, de ő hű maradt Abonyhoz.

1969-71 között két évet játszott csapatunk a Pest m. II. osztályban, s utána kiestünk a járásba. Minden romokban hevert. Gönczöl Géza, Turóczy Sándor és Tóth Ernő vettük át a poraira hullott szakosztályt.

Tizenhat keserves év után 1987-ben kerültünk fel ismét a Pest megye II. osztályba. Kilenc évet Pest megyében, s az 1996/97-es bajnoki évet Szolnok megyében játszhatta végig csapatunk. A megye cseréjét nagyon komoly utánjárás előzte meg. Itt kell kiemelni a Szolnoki MÁV vezetésének hathatós erkölcsi segítségét és támogatását.

Szakosztályunk köszöni Varga Ferencnek, a Szolnok megyei Labdarúgó Szövetség főtákosának önzetlen segítségét.

Céljaink elérésében sokat segítettek: Dobosi Gyula a Sz. MÁV Labdarúgó Szakosztályának volt elnöke, Szatmári János, Géczy Lajos, Debreczeni László és Retkes Károly Szakosztályunk vezetésé: Falusi Ferenc és Tarjányi Tibor, valamint a két edző: Tóth György és Vigh Zoltán mindent megtettek e szép siker érdekében.

A játékosok egész évben nagyszerű telje-

sítményt nyújtottak. Minden elismerést megérdemelnék, mert az egész bajnoki évben becsületesen edzettek és játszottak.

A bajnokság megnyerése nagy örömet váltott ki a sportszerető lakosság körében. A magasabb osztályban szereplő csapatok neve több újságban is megjelenik hetente. Így Abony reklámhordozó is lehet, ami nem lehet közömbös a város számára.

Csapatunk Szolnok megyében a Jászsági csoportban nyolc pont előnnyel bajnokságot nyert. Az utolsó előtti győztes bajnoki mérkőzés után valóságos népünnepély volt a Zagyvarékas pályán. Mintegy 200 abonyi szurkoló pezsgőfürdőt rendezett a mérkőzés után. Az öröm határtalan volt.

Ezt még ünnepélyesebbé tette az utolsó bajnoki forduló hazai pályán. A Szászberek felett aratott 3:0-ás győzelem már csak hab volt a tortán. A mérkőzésen itt volt Varga Ferenc, a Szolnok m. Labdarúgó Szövetség főtákosára, valamint Dobosi Gyula a szövetség alelnöke, akik átadták csapatunknak az oklevelet. A kezdőrúgással is megtisztelték a bajnokságot. Nagyon sok néző örült együtt csapatunkkal a szép sikernek.

A salakmotoros bemutató is fokozta az ünnepi hangulatot.

Az abonyi labdarúgópálya nagyon szép. Társadalmi munkában gondos kezek dolgoznak rajta.

Itt ki kell emelni pár embert, akik végzik ezt a nem éppen könnyű munkát: Varga József, Tarjányi István és Somodi László. Társadalmi munkában végzik a feladatukat a jegyzedők: Falusi Ferencné és Vajda Gyula, gépkocsivezetők: Homoki László, Habony Ferenc, Mészáros László

és Hosszú József.

E sorok sorok írója egy kicsit had legyek büszke a bajnokságot nyert csapatra, mert 90 %-a az én edzőségem alatt játszott a serdülő csapatban. A bajnokságot edzőjét, Tóth György testnevelő tanárt megkérdeztem, mi volt az a plusz a csapatban, ami a bajnokság megnyeréséhez vezetett.

- Nagyszerű volt a kollektíva, csapatszellem, s a vezetőség - Falusi Ferenc és Tarjányi Tibor - hathatós segítése.

- Kik játszottak átlagon felül a bajnokság folyamán?

- Kosaras Mihály, Kiss László, Sulyok István, Gulyás Norbert, Retkes István, Tarjányi István és Kozma Attila, de a többi játékos is húzóember volt.

Megye II. osztály, Jászsági csoport, felnőtt végeredmény

1. Abony	30 22 5 3 92:18 71 pont
2. Jászfényszaru	30 18 9 3 59:21 63 pont
3. Kőtelek	30 19 5 6 63:33 62 pont
4. Jászhalma	30 17 7 6 62:25 58 pont
5. Besenyszög	30 17 4 9 73:50 55 pont
6. Jászágó	30 13 7 10 62:47 46 pont
7. Szászberek, 8. Zagyvarékas, 9. Jászkisér, 10. Jászszentandrás, 11. Jászárokszállás, 12. Jászladány, 13. Pusztamonostor, 14. Jásztelek, 15. Jászboldogháza, 16. Jászdózsa.	

Ifjúsági csapatunkról is csak a legjobbakat lehet írni.

Huszonkilenc győzelem, s mindössze egy vereség van a tarsolyban. A csapat gólaránya is imponáló. 174 gólt rúgtak és csak 20-at kaptak. A tavasz folyamán mind a 15 bajnoki mérkőzést magabiztosan nyerték.

Ifjúsági végeredmény: Jászsági csoport:

1. Abony	30 29 0 1 174:20 87 pont
2. Zagyvarékas	30 23 4 3 127:37 73 pont
3. Jászkisér	30 19 6 5 95:38 63 pont
4. Besenyszög	30 19 3 8 113:59 60 pont
5. Jászárokszállás, 6. Kőtelek, 7. Jászfényszaru, 8. Jászladány, 9. Jászkisér, 10. Szászberek, 11. Jászszentandrás, 12. Pusztamonostor, 13. Jászboldogháza, 14. Jászágó, 15. Jásztelek, 16. Jászdózsa.	

A serdülőcsapat edzéseit Vigh Zoltán aktív labdarúgó vezette igen szép sikerrel. A Szolnok kerületi bajnokságban szép eredménynek mondható a 3. helyezés.

1. Kunszentmárton, 2. Szolnok Városi Sport Iskola, 3. Abony.

A felnőtt csapatban a legtöbb gólt lőtték:

1. Andó János 13
2. Vadicska Miklós 12

Az ifi csapatban a legtöbb gólt lőtték:

1. Markó Tamás 44
2. Boros Attila 37

Abony csapata 1997. Állnak: Tóth György edző, Retkes I., Andó J., Kozma A., Földi Gy., Tarjányi I., Janik T., Homola J., Kosaras M., Guggol: Farkas J., Nagy P., Válóczy T., Rimóczy B., Vigh Z., Vadicska M., Sulyok I., Gulyás N. Bajnok csapat

3. Raffael János 12

A serdülő csapatban a legtöbb gólt lőtték:

1. Mucsányi Márton 20
2. Kállai Norbert 10

A felnőtt csapat névsora:

Kószaras M., Kiss L., Farkas I., Tarjányi I., Kozma A., Varga J., Janik T., Nagy P., Balázs I., Barna Cs., Horváth S., Retkes I., Homola J., Vigh Z., Sulyok I., Gulyás N., Földi Gy., Herédi L., Válóczy T., Rimóczi B., Vadicska M., Andó J., Barna A., Falusi M., és Bálint R.
Szolnokiak: Lilinger R., Kátai Zs., Béltéki J., Ugrai J., Balog P., Major L., Czapkó R. és Nagy A.

Az ifi csapat névsora:

Farkas I., Szabó I., Molnár J., Rimóczi G., Mikula R., Mikula J., Szabó S., Bató A., Bodor G., Barna Cs., Janik T., Bálint R., Raffael J., Raffael Cs., Herédi L., Herédi Z., Makka Gy., Boross Z., Markó T., Vincze A., Magyar Z., Fazekas R., Skultéti V., Balázs J. és Szekeres Z.

Serdülő csapat névsora:

Nyitrai L., Molnár J., Szabó I., Kiss L., Fazekas R., Balázs R., Gujka G., Lázár Sz., Vincze A., Mucsányi M., Török T., Juhász G., Magyar Z., Földi T., Kállai N., Kovács B., Raffael Cs., Fogd Z., Oláh N., Récsi S.

1997. június 28-án semleges pályán a Szolnoki Tiszaligetben játszották le csapataink /ifi-felnőtt/ a bajnokságot eldöntő mérkőzéseket. A Jászsági csoport győztese, Abony és a Kunsági csoport győztese, Fegyvernek - a Szolnok megyei II. osztály bajnokai - játszottak egymás ellen az aranyérmekért.

Nagyon nagy melegben, hatalmas küzdelemben, sok néző jelenlétében a 90 perc 1-1-es döntetlent hozott. A gólunkat Andó János fejelte. Ezt követően a 11-es rúgások döntöttek Abony javára. Abony négyet - Kozma, Homola, Földi és Falusi értékesített, míg Fegyvernek csak kettőt. A mérkőzés után az aranyérmek az abonyi fiúk nyakába kerültek.

Ifjúsági csapatunk nagy küzdelemben ezüst érmet nyert.

Fegyvernek-Abony 2:1

Labdarúgó Szakosztályunk vezetése ezúton köszöni meg az Önkormányzat, a Baráti kör, a Szponzorok és a szurkolók anyagi támogatását.

Reméljük, csapatunk jól fog szerepelni a Szolnok megyei I. osztályban.

A serdülő labdarúgók edzője Vigh Zoltán hívja és várja a focizni vágyó fiatalokat aug. 1-jétől, hétfőn, szerdán és pénteken du. 16-tól a focipályán.

Az Abonyi Napló nevében gratulálók a szép sikerhez!

Tóth Ernő

városi képviselő

Tömegsport

Kispályás labdarúgás

A BÁRMI-KŐ BT STRAND KISVENDÉGLŐ kispályás labdarúgó csapata Cegléden megnyerte a Darázs Zoltán emléktornát. Nagyszerű eredmény ez, hiszen 19 csapat indult. Hat győzelem, s mindössze egy vereség a csapat mérlege.

A torna legjobb játékosa: Lendvai János /BÁRMI-KŐ/

A torna gólkirálya: Nagy Zoltán /BÁRMI-KŐ/

A torna legjobb kapusa: Öze Gábor Abony, BANDA SC

A tornagyőztes csapat névsora:

Kiss L., Somodi L., Gujka L., Lendvai J., Kovács B., Balázs K., Komáromi M., Szabados M., Major M., Török T., Nagy Z., Szabó Z., Csibrány Z., Molnár Cs., Földi A., Sarkadi I. és Micskó L.

Elkezdődött a városi kispályás labdarúgó-bajnokság. Tíz csapat nevezett. Minden szombat du. a füves labdarúgópályán játszanak. Szeretettel vár mindenkit a szervező bizottság.

Tóth Ernő

Pest megyei Minifoci diakolimpia: fiú döntő

Cegléd: Több forduló után összesítésben 3. helyezést ért el az Abonyi Kintzi Pál Gimnázium csapata.

A szép sikert kiharcoló gimnazisták neve: Markó Tamás, Janik Tamás, Dürner Gábor, Szemanni Zoltán, Dioszegi Karoly és Pinter Máttyás. Markó Tamás a góllövő listán a második helyen végzett.

Leány kispályás labdarúgó verseny - Vác

Tizenhárom csapat indult e versenyen. Az Abonyi Kintzi Pál Gimnázium csapata nagyszerűen szerepelt, s a negyedik helyen végzett.

1. Egészségügyi SZKI Vác
2. Szent László Gimnázium Bp.
3. Kereskedelmi SZKI Vác
4. Kintzi Pál Gimnázium Abony
5. Király E. Szakközépiskola Vác
6. Nagy Lajos Gimnázium Bp.

A csapat tagjai: Konecsik Rita, Falusi Linda, Kövér Judit, Mészáros Andrea, Tarjányi Mónika, Mózes Piročka és Farkas Laura.

Gratulálunk a szép sikerhez!

Tóth Ernő

Ifi csapat - Abony
Bajnokok: 1997

24 órás kézilabda teremtorna

1997. június 7-én 8 órakor kezdődött el az a "kézilabdázási" rekordkísérlet, amelynek a Városi Sportcsarnok adott otthont, a XI. Abonyi Kulturális- és Sportnapok rendezvényeként került sorra és

1997. június 8-án 8 óráig tartott. A megadott időbeosztásra sorra érkeztek és jelentkeztek játékra a csapatok. Résztvevői voltak a "régii" kézilabdások, szülők, tanulók, és még olyan személyek, akik az idő múlásával elvállalták a játékot.

A rendezői feladatokat a Somogyi Imre Általános Iskola Diáksporköre vállalta magára.

A hosszú, monstre játékra álljon itt néhány számadat, amit a mérkőzések végén gyűjtöttem össze füzetemből, amely az első mérkőzéstől az utolsóig tartalmazza a csapatok és játékosok neveit, az eredményeket stb. 38 mérkőzést játszott a 76 csapat 688 játékos 1440 perc, azaz 24 óra alatt. Ez idő alatt a játékosok 1116 gólt lőttek!!

A 7 m-es lövő versenyt a lányoknál Szabó Anita nyerte, a fiúknál pedig holtverseny alakult ki Nagy Krisztián és Antal Balázs játékosok között. A csapatok az első mérkőzéstől az utolsóig, az egész játékidő alatt sportszerűen játszottak és viselték el a fáradságot az idő múlásával!

A rendezvény délutáni és esti mérkőzéseire sokan voltak kíváncsiak és jöttek el azok közül is, akik az esti utcabálra készülődtek. Az már az időjárás szeszélyének köszönhető, hogy ők is a sportcsarnokban találtak "menedéket".

A játékosok a mérkőzések után kaptak üdítő-frissítő utánpótlást, és a büfé is rendelkezésre állt mindenkinek.

A rendezvényről videofelvétel készült, - és a mérkőzés után minden játékos átvehette a Somogyi Imre Általános Iskola Diáksporköre által adományozott emléklapot, amit a 24 órás Kézilabda-gálán való részvételéért kapott.

Jó ötletnek bizonyult a sikeresen lebonyolított rendezvény!

Gratulálók a szervezőknek, rendezőknek, a nevező játékosoknak és mindazoknak, akik részesei, elősegítői voltak a sikernek! Szeretném megköszönni azok munkáját is, akik a rendezvény után kitakarítottak és rendet tettek!

Ami a jövőt illeti, már felvetődött egy-két jó ötlet: 24 órás teremlabdarúgó torna, kerékpáros ügyességi vagy körverseny szintén ezen a helyszínen, kispályás fejlődő bajnokság 4 fős csapatokkal, és ezekre a tömegsport jellegű rendezvényekre meg lehetne hívni egy-két jeles egyéniséget, népszerűsítve ezeket mindenki számára.

Egy szurkoló a telátóról

1997. június 3-án sakkversenyt rendeztek a Somogyi Imre Általános Iskola sportcsarnokában

Eredmények: Alsó tagozatos lányok: 1. Csaba Anita 4:1, 2. Lencse Greta 4:1, 3. Szalinka Judit 4:1, 4. Komlós Anett 4:1

Füák: 1. Malomhazi István 4:b, 2. Földi Antal 4:1, 3. Tari Attila 4:a, 4. Varju Péter 2:t

5-6. osztályos lányok: 1. Habara Éva 5:cl, 2. Antal Szilvia 6:t, 3. Hangonyi Georgina 5:c

Füák: 1. Tóth Róbert 5:t, 2. Bencsik Richard 6:t, 3. Király Krisztián 6:t

7-8. osztályos lányok: 1. Kovács Edit 8:t, 2. Désa Illdiko 8:t, 2. Der Noémi 8:t

Füák: 1. Malomhazi Péter 8:b, 2. Kovács Béla 8:t, 3. Sulyok Csaba 7:t

Donáth Lajos

Birkózóink életéből

Magyar Bajnokságot nyertek!

Lengvári Teofil és Horváth György, két kiváló birkózóink korosztályukban magyar bajnokságot nyertek.

Lengvári Teofil

Minden sportoló fő célja a bajnoki cím elnyerése. Ezért edzenek éveken keresztül keményen, de csak nagyon kevés versenyzőnek sikerül a dobogós helyezés.

1997. június 6-7-én Egerben a serdülő II. korcsoportban kötöttfogásban 32 kg-ban Lengvári Teofil magyar bajnokságot nyert. Ugyanezen a versenyen Vincze Zoltán VI. helyezést ért el.

Horváth György

1997. június 20-21-én Soltvadkerten a diák I. korcsoportban szabadfogásban rendezték meg a magyar bajnokságot, ahol 28 kg-ban Horváth György nyert. Ugyanezen a versenyen Lengvári Teofil bronzérmert szerzett.

Mindkét bajnokságon óriási mezőny gyűlt össze. Két-két napon keresztül reggeltől estig mintegy 500 versenyző mérte össze erejét. Tizenhárom év után újra vannak magyar bajnokai az abonyi birkózóspornak!

Fiatalok! Továbbra is jelentkezhettek birkózni Lőrinczy Attilánál és Csöke Jánosnál. /hétfő, szerda, péntek 17.30-tól/

Az Abonyi Napló nevében gratulálók mindkét versenyzőnek és az edzőnek a szép sikerhez!

Tóth Ernő

Kézilabda NB II. NŐI

Bácsalmás - YOGO ABONY KC 11:23

A csapat utolsó mérkőzése volt. Így a YOGO ABONY KC felnőtt női csapat az előkelő 4. helyen végzett, megtartva azt

NB II. FÉRFI

Szigetszentmiklós-Abony 29:34

A férfi csapatnak szintén utolsó mérkőzése volt ez, és a nyolcadik helyről a hetedik helyre léptek, ami szintén nagyon jó teljesítmény. Mindkét csapatnak gratulálók a tisztes helytállásért és a szép helyezéseiért az olvasók és szurkolók nevében!

Pest megyei Leány Középiskolás Torna Diákolimpiai Döntő

Az egyes versenyszámokban a következő versenyzők lettek Pest megye bajnokai:

Csapat: Arany János Gimnázium, Nagykőrös

"B" kategória Egyéni összetett: Illés Kriszta, Közgazd. Szakközép, Cegléd

Szerenkénti döntő: Ugrás: Illés Kriszta, Közgazd. Szakközép, Cegléd

Gerenda: Krupincza Nikolett, Kinizsi Pál Gimnázium, Abony

Talaj: Krupincza Nikolett, Kinizsi Pál Gimnázium, Abony

"A" kategória Egyéni összetett: Tóth Katalin, Közgazd. Szakközép Cegléd

Szerenkénti döntő: Ugrás: Tóth Katalin, Közgazd. Szakközép Cegléd

Korlát: Szondi Judit, Arany János Gimnázium, Nagykőrös

Gerenda: Tóth Nikolett, Arany János Gimnázium, Nagykőrös

Talaj: Szondi Judit, Arany János Gimnázium Nagykőrös

Hol vagytok, ti régi játsszótársak?

Abonyban a női asztalitenisz élet 1949-ben vette kezdetét.

A Kálvin úti általános iskolában Diószegi László testnevelő tanár ügyes kezű kislányokkal kezdett foglalkozni. A fejlődés jelei arra a felismerésre juttatták, hogy szakosztályi keretben érdemes velük foglalkozni. Tíz ügyes kezű kislánnyal csatlakozott a már jól működő férfi szakosztályhoz. Ezzel kezdetét vette Abonyban a női asztalitenisz szakág, amely a későbbi három évtized alatt sok szép sikert ért el.

A rendszeres edzés nagyban segítette a fiatalok fejlődését. A sportág női úttörői: Mészáros Teréz, Dombovári Julianna, Szabó Irén és Szabó Magda voltak.

Az ötvenes évek elején Molnár Mihály és Szobonya Miklósné is segítettek a szakosztály munkáját. Komoly fordulat 1960-as években állt be a szakosztály életében. Közel húsz éves, sikerekben gazdag időszak vette kezdetét. A szakosztályban rendszeresen edző lányok létszáma 30 fölé emelkedett. A nagy létszám miatt a női és a férfi szakosztály szétvált. A lányok a Kálvin úti iskolában, míg a fiúk az Ipartestület nagytermében edzettek. A lányok részére heti három szakosított edzés volt, kemény munkával, nagy szorgalommal. Segítette a gyors fejlődést az idősebb, tapasztaltabb játékosokkal való rendszeres játék. Jó munkával hamarosan kitűnt Diószegi Éva, Dobos Zsuzsa, Balogh Júlia és Koczka Ágnes.

A hatvanas évek elején a felnőtt női csapat a megyei osztályban szerepelt Pest megyében. Az utánpótlás is megkezdte a felzárkózást megyei szinten. Az első jelentős sikert a 11 éves Diószegi Éva hozta. Megnyerte Pest megye úttörő olimpiai bajnokságát, majd az országos döntőn nyolcadik lett.

Az újonc Dobos Zsuzsa a megyei ifjúsági tizcek bajnokságát nyerte meg. A csapat többször nyert Pest megye bajnokságot, de az osztályozók több éven keresztül még nehéznek bizonyultak az NB II. szerepléséhez.

Az 1968-as bajnoki év végre meghozta a

munka gyümölcsét. Az osztályozó sikerült, s a csapat feljutott az NB II-be. Ez a szép siker Szobonya Miklósné, Diószegi Éva, Dobos Zsuzsa, Nagy Ildikó, Simon Márta, Koczka Ágnes és Gémesi Ágnes nevéhez fűződik.

Az első év az NB II-ben a bronzérem megszerzésével már sikernek számított. Az úttörő olimpián Tamasi Erzsébet eredményesen szerepelt. Diószegi Éva vidéki ifjúsági és serdülő bajnokságot nyert. Egyre nőtt a versenyes száma, s az eredmények is jöttek. Tamasi Erzsébet, Steiszkál Éva és Hegyi Zsuzsa országos serdülő válogatottak lettek. Diószegi Éva az ifjúsági válogatottnak volt a tagja.

1971-ben tetőzött a sikersorozat. Diószegi László munkája beérett. Az NB II. Schmiédli-csoportban Abony csapata bajnokságot nyert. Ilyen még nem volt, csapatsportágban NB-I-ben szerepelni! Hatalmas siker volt ez! Ez a csapat volt az addigi legfiatalabb, 15 éves korátalagú együttes az NB I-ben. Növeli az eredmény értékét, hogy ezt a sikert kizárólag saját nevelésű játékosok érték el. A csapat tagjai voltak: Diószegi Éva, Tamasi Erzsébet, Balogh Júlia, Koczka Ágnes és Steiszkál Éva.

A Képes Sport Kupa négy fordulós országos bajnokságán az abonyi lányok/Tamasi Erzsébet, Steiszkál Éva, Fehér Sára és Bikádi Pirokska/ az igen értékes harmadik helyet szerezték meg, s Abony elnyerte a legjobb vidéki nevelőegyesület címet.

1972-ben az úttörő olimpián szép sikerrel szerepelt Steiszkál Éva és Zana Ilona. Diószegi Éva először nyert vidék felnőttbajnokságot, majd a vidék tizek bajnokságán is ő volt a legjobb.

Az NB I. nehéz feladat volt a fiatal csapat számára. 1972-ben ismét az NB II-ben játszott a csapat. 1973-ban második helyezést értek el az NB II-ben. 1974-ben immár másodszer szerepelt csapatunk az NB I-ben. A bentmaradás most is elmaradt. A csapat hétszer állt a dobogón az NB II-ben: kétszer az első, kétszer a második és háromszor a harmadik helyen. Egy nagy korszak a hetvenes évek második felében véget ért. A csapat tagjai közül sokan szereztek diplomát, sokan idegenben helyezkedtek el, férjhez mentek és abbahagyták a játékot. A szakosztály

nem tudott hosszú időn át magas színvonalú utánpótlás-nevelő munkát végezni.

A hetvenes évek végén még nagyon sok szép eredmény született. Zana Ilona mellett Juhász Erika, Major Klára és Ozsváth Zsuzsa ért el országos szintű eredményeket.

1979-ben megvált a szakosztálytól Diószegi László. Kovács József edzette két évig a fiatal csapatot. Sajnos, a szakosztály lassan elnéptelenedett, és 1981-ben megszűnt.

A nyolcvanas években még Spartakiádokon és szakszervezeti versenyeken igen szép eredményeket értek el a következő versenyzők: Balogh Júlia, Zana Ilona és Hegyi Zsuzsa.

- Negyed század elteltével hol vagytok ti régi játsszótársak?

Diószegi Éva: Kaposváron lakik Játékos-edző.

Balogh Júlia: Abonyban pedagógus. Asztalitenisz szakkört vezet a Gyulai G. Általános Iskolában.

Steiszkál Éva: Szolnokon lakik, még játszik.

Tamasi Erzsébet: Várpalotán lakik, Veszprémben játszik.

Koczka Ágnes: Abonyban óvónő. Kedvtelésből még néha játszik.

Ez volt a nagycsapat. A szép emlékek vissza-visszatérnek...

Diószegi László kollégám hatalmasat alkotott. Nevét nemcsak mi, tisztelői és a régi sportolók őrizzük, de a Sportsarnok falán lévő márványtábla és a parkban virágzó szomorúfűzfá is emlékeztet egy gyönyörű korszakra.

Diószegi László 1988. július 6-án halt meg. Emlékét őrizzük!

*Tóth Ernő
nyugalmozott testnevelő tanár*

Július 13-án /vasárnap/ délután 5 órakor nyitottuk meg a Diószegi László emlékkiállítás születésének 80. évfordulójára, s helyeztük el sírján az emlékező virágait. A kiállítás augusztus 4-ig tekinthető meg a múzeumban.

NB I-es női asztalitenisz csapat 1970.

Tamasi, Steiszkál, Balogh, Koczka, Diószegi, Edző: Diószegi László testnevelő tanár

Értesítjük tisztelt látogatóinkat, hogy a Petőfi Művelődési Ház 1997. július 28-tól - augusztus 10-ig zárva tart. Nyitás: 1997. augusztus 11-én.

**Orvosi ügyelet beosztás
1997. július hó**

01. Dr. Gyuris Valéria
02. Dr. Ördög György
03. Dr. Bujdosó Agnes
04. Dr. Sőregi Tibor
05. Dr. Balogh Edit
06. Dr. Tóth Katalin
07. Dr. Debreczeni László
08. Dr. Imreh Zsuzsanna
09. Dr. Szabó Sándor
10. Dr. Gráf Zsuzsanna
11. Dr. Harmath Ferenc
12. Dr. Gyuris Valéria
13. Dr. Ördög György
14. Dr. Bujdosó Agnes
15. Dr. Sőregi Tibor
16. Dr. Balogh Edit
17. Dr. Tóth Katalin
18. Dr. Debreczeni László
19. Dr. Imreh Zsuzsanna
20. Dr. Szabó Sándor
21. Dr. Gráf Zsuzsanna
22. Dr. Harmath Ferenc
23. Dr. Gyuris Valéria
24. Dr. Ördög György
25. Dr. Bujdosó Agnes
26. Dr. Sőregi Tibor
27. Dr. Balogh Edit
28. Dr. Tóth Katalin
29. Dr. Debreczeni László
30. Dr. Imreh Zsuzsanna
31. Dr. Szabó Sándor

Az ügyeleti rendben történő változásról a Városi Intézetben keresztül a Megyei Intézet Egészségvédelmi Osztályát /telefonon, telefaxon/ időben tájékoztatom, valamint helyettesítés esetén gondoskodom arról, hogy a helyettesítő megfelel a jogszabályban előírt szakmai követelményeknek.

Ügyeleti cím: 2740.

**Abony, Vasút út 13/a
Tel.: 360-076**

**ARGOSZ
Biztosító Rt.**

Egy lehetőség!

- stabil egzisztenciája és anyagi biztonsága megteremtésére.

Az Argosz Biztosító Rt.
képviselőinek ellátására és módozatainak értékesítésére

helyi képviselőket

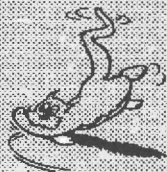
keres.

Ingyenes képzést és a betanulási időre anyagi támogatást kaphat.

Legalább
középfokú végzettséggel
rendelkezők jelentkezését várjuk.

A pályázatokat az alábbi címre kérjük:

**“Argosz XII. régió” jelige
1122. Budapest, Maros u. 19-21.
Tel.: 212-2164/246**

1997. július havi állatorvosi ügyelet

július 5-6-án

Dr. Revuczky Béla

Törtel, Dózsa Gy. út 42.

Tel: 376-045

július 12-13-án Dr. Bódi Gyula

Jászkarajenő, Fő út 84. Tel: 366-066

július 19-20-án Dr. Retkes Lajos

Abony, Vasút út 13. Tel: 360-092

július 26-27-én Dr. Nagy János

Törtel, Téli út 19. Tel: 06-60-385-367

Felhívjuk olvasóink

figyelmét, hogy az

Abonyi Napló 8. száma

augusztus 20-a

körül jelenik meg.

**Füzetsomagok
és tanszerek
legkedvezőbb áron a**

GRAFITT

papír-írószer boltban

Abony, Szelei út 6.

**Gépjárművezetői tanfolyam
indul a Petőfi Művelődési
Házban 1997. július 24-én 17
órákor.**

**A tanfolyam teljes költsége
30.000 Ft-on belül van.**

A vezetés óradíja:

650 Ft/óra

ABONYI NAPLÓ

**Kiadja: Abony Város
Önkormányzata**

Felelős kiadó: Gajdos István

Felelős szerkesztő: Balasi Jenőné

Készíti: az Akcident Nyomda Cegléd

Szerkesztőség: Abony, Csillag Zs. út 2.

Tel.: 53/360-012

Megjelenik: Havonta,

1.200 példányban

Az Abonyi Természetjárók Körének 1997. évi túratervéből

Augusztus 2-10. Nyári tábor Erdély /Székelyföld/

Augusztus 20-24. Szurdokpüspöki /csillagtúrák/

Az autóbuzsós túrákra a túra előtt két héttel, a kirándulás részvételi díjának befizetése mellett lehet jelentkezni az alábbi címen.

Nagy Sándorné, Abony, Könyök út 19. Tel.: 53/361-352

Ateljesítménytúrák napján lehetőség van séta-túrázásra is.